

वर्ष 3

अंक 1

जानेवारी-फेब्रुवारी 2024

मराठी भाषा दिन विशेषांक 2024

द मिठीबाई क्रोनिकल्स

'द मिठीबाई क्रोनिकल्स' हे मिठीबाई महाविद्यालयाच्या जितेंद्र ग्रंथालयाचे द्वैमासिक वृत्तपत्र आहे. या वृत्तपत्राचा मुख्य उद्देश ग्रंथालयाच्या वाचकांना ग्रंथालयात दाखल झालेल्या नवीन पुस्तकांची आणि ग्रंथालयातील इतर संसाधनांची माहिती प्रदान करणे हा आहे. याव्यतिरिक्त, हे वृत्तपत्र ग्रंथालय आणि त्याच्या वाचकांमधील संवाद माध्यम म्हणून कार्य करते. मला खत्री आहे की 'द मिठीबाई क्रोनिकल्स' हे मिठीबाई महाविद्यालयातील वाचन उत्सुक, चैतन्यशील मनांची वाचन भूक नक्कीच भागवेल आणि हे वृत्तपत्र वाचून त्यांना आनंदच होईल.

सौ. अर्चना गराटे
ग्रंथपाल

दिसामाजी काहीतरी ते लिहावे । प्रसंगी अखंडित वाचीत जावे ॥

रामदास स्वामी

वृत्तपत्र: एक दृष्टिक्षेप

- संपादकीय
- निवडक कविता
- वाचनाचे फायदे - चित्राकृती
- ग्रंथ परीक्षणे
- नव्याने दाखल झालेल्या ग्रंथांची मुखपृष्ठे

वाचू आनंदे
मिळवू परमानंदे

या कुन्देन्दुतुषारहारधवला या शुभ्रवस्त्रावृता।
या वीणावरदण्डमण्डितकरा या श्वेतपद्मासना॥
या ब्रह्माच्युत शंकरप्रभृतिभिर्देवैः सदा वन्दिता।
सा मां पातु सरस्वती भगवती निःशेषजाड्यापहा॥1॥

अर्थात्

देवी सरस्वती जी अज्ञानाचा समूळ नाश करते ती आमचे रक्षण करो. ती देवी जी कुन्दाच्या फुलाप्रमाणे सतेज आहे. बर्फाप्रमाणे आणि दवबिंदूप्रमाणे दिसणाऱ्या मोत्यांच्या हाराप्रमाणे गौर शुभ्र वस्त्र धारण केलेली श्वेत कमळावर आसनस्थ आहे, तिने वीणा धारण केली आहे, आणि ब्रह्मा विष्णू व शंकरासारखे श्रेष्ठ देव ही तिला वंदन करतात, ती देवी सरस्वती आमचे रक्षण करो व आमच्यातील अहम समूळ नाश करो. (ही प्रार्थना).

संपादकीय

मराठी भाषा दिनाचे औचित्य साधून ग्रंथालयातर्फे प्रकाशित केल्या जाणाऱ्या 'द मिठीबाई क्रोनिकल्स' या वृत्तपत्राच्या तृतीय वर्षातील पहिले रत्न आपल्या हाती देताना अतिशय आनंद होत आहे. या वृत्तपत्राला दोन वर्षे पूर्ण झाली. विद्यार्थी व शिक्षक यांपर्यंत मिठीबाई महाविद्यालयाच्या जितेंद्र ग्रंथालयातील वाचनसाहित्य पोहोचविणे या मूळ उद्देशाने सदर वृत्तपत्र सुरु केले. 'द मिठीबाई क्रोनिकल्स' या वृत्तपत्राच्या अंतरंगाकडे नजर टाकल्यास हा मूळ उद्देश साध्य करण्यासाठी त्यातील माहिती विविध सदरांद्वारे आकर्षक स्वरूपात सादर करण्यात संपादकाना यश आले असल्याचे दिसून येते.

वृत्तपत्राच्या अंतरंगात वाचकांना उपयुक्त ठरतील अशा विविध सदरांचा समावेश केला गेला आहे. त्यात ग्रंथालयात नव्याने दाखल झालेल्या ग्रंथांची मुखपृष्ठे लक्षवेधी स्वरूपात मांडलेली दिसून येतात. विद्यार्थ्यांनी ग्रंथ वाचनास प्रेरित व्हावे म्हणून त्यांचे कुतूहल जागृत करण्यासाठी ग्रंथांची परीक्षणे पुरविली असल्याचे लक्षात येईल. ग्रंथालयाने वर्गणी भरून नियमितपणे विकत घेतलेल्या नियतकालिकांच्या माहितीचाही वृत्तपत्रात समावेश केलेला दिसून येईल. वाचकांकरिता विशेष ग्रंथाद्याही समाविष्ट केलेल्या आढळतील. याशिवाय ग्रंथालयातर्फे विविध विषयांचे व दिनांचे औचित्य साधून राबविण्यात येणाऱ्या उपक्रमांचे अहवालही या द्वैमासिक वृत्तपत्रातून वेळोवेळी प्रसिद्ध केलेले दिसून येतील. तसेच वाचकांना पुढील महिन्यांमध्ये ग्रंथालयातर्फे आयोजित करण्यात येणाऱ्या उपक्रमांची आगाऊ सूचना देखील पुरविली जाते.

संपादकांनी गेल्या बारा अंकांतून वाचकांच्या सेवेसाठी विविध स्वरूपांत माहिती सादर केलेली आहे. या वृत्तपत्राचे वेगळेपण असे की, ते अंकीय (डिजिटल) स्वरूपात प्रकाशित होत असल्याने संगणकीय वैशिष्ट्यांचा त्यात पुरेपूर वापर केला गेलेला आहे. अंकांत दिल्या जाणाऱ्या एखाद्या विषयाला अनुसरून आलेल्या ग्रंथांची मुखपृष्ठे वेळोवेळी दिली जातात. संपूर्ण पुस्तक PDF स्वरूपात वाचता येण्यासाठी या मुखपृष्ठांना संगणकीय दुव्यांची जोडणी केलेली असल्याने वाचकांची विशेष सोय झाली आहे (वर्ष 2, अंक 2).

मराठी भाषा दिनाच्या विशेषांकाप्रमाणेच 'हिंदी राष्ट्रभाषा दिन' तसेच 'विश्व गुजराती भाषा दिनाचे' विशेषांकही त्या त्या भाषेची महती वाढविणारेच ठरले. दोन्ही अंक ती भाषा शिकविणाऱ्या शिक्षकांच्या सहकार्यामुळे अतिशय दर्जेदार झाले आहेत.

प्रस्तुत '**मराठी भाषा दिन**' विशेषांकात विद्यार्थ्यांची वाचनाभिरुची वाढावी याकरिता 'वाचन' या विषयाला अनुसरून मराठीतील निवडक कवितांचा समावेश केलेला आहे. प्रत्येक कविता त्यांना विचार करण्यास उद्युक्त करेल अशी आशा आहे. शंकर वैद्य लिखित '**ग्रंथमहात्म्य**' हे अभंगवजा काव्य ग्रंथांच्या महान संगतीचे महात्म्य वर्णन करते. अब्राहम लिंकन यांच्या प्रसिद्ध अशा 'मुख्याध्यापकास पत्रा'च्या धर्तीवर वाचन अभिरुचीला प्रोत्साहन देणाऱ्या '**खरंच सांगतो ती वाचन-उत्सुक गोड मुलं आहेत**' या डॉ. प्रदीप कर्णिक लिखित मुक्त छंदातील काव्य पत्राचाही यात समावेश केलेला आहे. शिक्षक व ग्रंथपालांना सूचनावजा

विनंती करणारे हे काव्य सर्वांनीच मुळातून वाचणे आवश्यक आहे. विद्यार्थ्यांना वाचनाची गोडी लावण्याकरिता तसेच त्यांच्या वाढत्या वयानुरूप बुद्धीला खाद्य पुरविता येईल अशा अनेक पुस्तकांच्या नावांची गुंफण त्यांनी आपल्या ओघवत्या शैलीतील या पत्रांत केलेली आहे.

आजच्या पिढीतील नफ्या-तोट्याच्या भाषेत सांगायचे तर, वाचन केल्याने काय फायदे होतात हे त्यांना समजावे याकरिता चित्ररूपात वाचनाचे फायदेही या अंकात विशद केलेले आहेत. एकदा, का वाचायचे? हे समजल्यानंतर, काय वाचायचे? हा प्रश्न ओघाने येतोच. त्याकरिता काही दर्जेदार व जरूर वाचाव्यात अशा ग्रंथांची परीक्षणे प्रस्तुत अंकात योजिली आहेत. अशी माहितीपूर्ण परीक्षणे वाचल्यानंतर वाचकांत जागृत होणारी वाचनभूक शमविण्यासाठी ग्रंथालयात उपलब्ध असणाऱ्या वाचनयोग्य सद्ग्रंथांची मुखपृष्ठये देखील दिलेली आहेत. त्यांवर दृष्टिक्षेप टाकल्यास ग्रंथालयातील विविधांगी ग्रंथसंग्रहाची सुजाण वाचकास सहजच कल्पना करता येईल.

सर्व वाचकास नियमितपणे ग्रंथ वाचनाची सवय लावण्यासाठी नम्रपणे विनंती करून या अंकाचे मनोगत इथेच थांबवित आहे.

विद्यार्थी मित्रांनो, वयाच्या अवघ्या सोळाव्या वर्षी संत ज्ञानेश्वरांनी परम पावन 'ज्ञानेश्वरी' हा ग्रंथ लिहिला तर साधारण त्याच वयातील आपणास किमान ग्रंथ वाचन का जमू नये? असो.

- वाचू आनंदे, मिळवू परमानंदे !

सौ. अर्चना गराटे
ग्रंथपाल

पलीकडे ती कपाटे ज्ञानरत्नमंजूषांची,
वरी विराजे प्रतिमा ध्यानमग्न ज्ञानेशांची ।
उजळतो कोनकोन प्रकाशाने निरंतर,
तू मी वाचीत बैसतो स्तब्धपणे कोचावर ।
कधी वाचताना येई काही विशेष सुंदर,
सांगताना एकमेका येऊ आनंदा बहर ।

-पद्मा नीहार

वाचाल तर वाचाल निवडक कविता

विद्यार्थ्यांप्रति

स्नायूमध्ये पुष्कळ आहे शक्ति,
नृपवेत्री तर फारच आहे म्हणती;
परि एक एक नवा शब्द तू शिकसी
शक्ति तयाची उलथिल सर्व जगासी ।
पठण तर करी त्याचे बाबा !

जग हे बदलायाचे !

केशवसुत
हरपले श्रेय. पृ. 175.

नादब्रह्मातील अभंग

साहित्याच्या मित्रांसाठी । पुस्तकांची झाली दाटी । होऊ घात भेटी गाठी । तुमच्या आमच्या ॥
साहित्याच्या भेटीसाठी । रसिकांची झाली दाटी । होऊ घात भेटी गाठी । ग्रंथांसवे ॥
नेमेचि हो देखित जावे । नेमेचि हो वाचित जावे । नेमेचि हो करीत जावे । ज्ञान साठा ॥
ग्रंथ हा माझा पिता । ग्रंथ हीच माझी माता । ग्रंथ सर्वांचा त्राता । सत्य जाणा ॥
ग्रंथवंत होता होता । व्हावे ज्ञानवंत । आयुष्यात तृप्त व्हावे । भाग्यवंत ॥

वासंती मुझुमदार
रुची. मार्च-एप्रिल 1983, पृ. 21.

ग्रंथमहात्म्य

जेथे जातो तेथे । ग्रंथ हे सांगाती ॥ चालवीती हाती । धरुनीया ॥
ग्रंथ गुरुजन । सज्जन ॥ मित्र बंधुजन । सर्वकाळ ॥
ग्रंथाच्या अंतरी । ज्ञानाचे निझर ॥ झरती पाझर । अमृताचे ॥
ग्रंथाच्या आकाशी । नक्षत्रे शब्दांची ॥ इथे भावार्थाची । दिवाळीच ॥
ग्रंथाचा वाटे या । काळासी दरारा ॥ चौऱ्याऐंशीचा फेरा । चुकवीती ॥
अरे अरे प्राण्या । सांग किती किती ॥ ग्रंथाच्या संगती । असो घावी ॥
वाचन करील तो । 'वाचेल' अखेरी ॥ ग्रंथ नाही तरी । आटोपला ॥
जेथे जातो तेथे । ग्रंथ हे सांगाती ॥ चालवीती हाती । धरुनीया ॥

शंकर वैद्य
रुची . मार्च-एप्रिल 1983, पृ. 20.

खरंच सांगतो ती वाचन-उत्सुक गोड मुलं आहेत

माझ्या प्रिय पालकांनो,
शिक्षक सहकाऱ्यांनो,
आणि पुस्तकवेड्या ग्रंथपालांनो,
आता शिकवा मुलांना महत्त्व पुस्तकांचं,
पुस्तकाच्या वाचनाचं.
जे जीवनाला आकार देतं आणि बहुश्रुत करतं,
विचार करायला शिकवतं तेच खरं वाचन
हे ध्यानात आणून द्या त्यांच्या.
नुसतं पोथीनिष्ठ करू नका मुलांना
आणि करूनही घेऊ नका केवळ पोपटपंची !
होऊ द्या जाणीव त्यांना **'गावगाड्याची'**
आणि **'गावगाड्याबाहेरच्या आयुष्याची'**.
बेबी कांबळेचं **'जिणं आमचं'** त्यांना समजायला हवं,
तसंच **'उपरा'** असणं म्हणजे काय असतं
ते ही कळायला हवं.
'बलुते' दारीची वणवण बोचली पाहिजे त्यांच्या
खोल आतवर **'आठवणीतल्या पक्षांसारखी'**
आणि माणसं कळायला हवीत रस्त्यारस्त्यावरची
'कोसबाडच्या टेकड्या' त्यांना चढायला शिकवा.
आणि शिकवा त्यांना की आदिवासी समजून घेताना
दमायला होत नसतं तर
त्यातून **'जेव्हा माणूस जागा होतो'**
तेव्हा या जागा झालेल्या माणूसपणामुळेच
'माता नर्मदा' ही समजते आणि समजतं
'भारतीय स्त्रीजीवन' व दिसू लागतात
'स्त्री-संघर्षाची नवी रूपे'.
या नव्या रूपातच त्यांना जेव्हा भेटेल एखाद्या
'अरुणाची गोष्ट'
तेव्हा **'इच्छा नसतानां'** ही कसं वागायचं ते
आपसूक मनात उतरेल त्यांच्या.
उतरलं जाईल 'निरामय काम जीवन'
तेव्हा **'एड्सचे दुष्परिणाम'** सांगायची
वेळच येणार नाही आपल्यावर.
'वैद्यकसत्तेतला 'क्लोरोफॉर्म' त्यांना गुंगी आणेल
अथवा **'कॅन्सरची कहाणी'** वाचून
'लाख मोलाचा जीव' कसा वाचवावा
म्हणून ते भयभीत होतील, पण त्यांना द्या समजावून की
संगीता वझेसारखी तरुणी ही
'कॅन्सरची यात्रा' करून **'कॅन्सरची झुंज'** देऊन आली आहे.
'उंच माणसांच्या बेटांवरचे' हे केवळ अपघात असतात,
हेही सांगा त्यांना पुस्तकं दाखवून.
नेहमीच त्यांनी आपल्या **'अवतीभवती'**
बघायला शिकलं पाहिजे असं वाटत असेल तर,
'जगावेगळं जग' पाहायला शिकवा त्यांना
'इदं न मम' चा मंत्रघोष आत्मसात करायला सांगत
'हमाल पंचायत' ते जेव्हा वाचतील तेव्हाच
ते टाकून देतील पाठीवरचा लाजेचा बोजा दूरवर
आणि उतरतील **'नरक सफाई'** च्या कार्यात.
त्यांना स्वच्छ सांगा की प्रत्येकाने
'कार्यरत' व्हायलाच पाहिजे असं नसतं.
'संकल्प' वाचूनही येतं भान चळवळीचं.
फक्त त्यासाठी **'विमुक्तायन'** ही वाचायला लागतं
'तराळ अंतराळात' शिरून तळमळीनं.

या तळमळीतून ते **'कोणाची जात चोरायला'**
लावण्याचं पातक करणार नाहीत.
'मजल दरमजल' करत त्यांच्या जीवनाचा प्रवास
होईल केवळ फक्त त्यांचाच, वाचन नावाचा **'माझा प्रवास'**
तेव्हा त्या प्रवासातच त्यांना कधी भेटेल **'तोतोचान'**
तर कधी **'सिमिफस'** ची जीवघेणी धडपड.
'सारे प्रवासी घडीचे' हे ही त्यांना कळेल त्यातूनच.
आणि तेव्हा ते तुडवतील, **'कथांच्या पाऊलवाटा'**
तेव्हा त्यांना **'पाडस'** मधल्या मुलाचा
कलासक्तपणा ही शिकवायला हवा.
तसं त्यांनी स्वीकारायला हवं **'जंगलाचं देणं'**.
'कोवळी उन्हे' जशी त्यांच्या अंगावर पडायला हवीत,
तसं **'व्यक्ती आणि वल्ली'** वाचून खळखळून
हसायला हवं त्यांनी.
यदिंचा **'महाराष्ट्र'** वाचून
खरा इतिहास स्फुरण पावून वाहायला हवा त्यांच्या नसानसांत
तसं **'गतशतक शोधता शोधता'**
'समाज स्पंदने' ही कळायला हवीत
त्यांना एकोणिसाव्या शतकातली.
फुले, आंबेडकर वाचून त्यांच्या आयुष्याचे चरित्र
निर्माण करायला जसं ते शिकतील,
तसंच ते शिकतील **'वडीलधाऱ्या'** माणसांचा आदर करायला.
माझ्या प्रिय पालकांनो, शिक्षकांनो आणि ग्रंथपालांनो,
द्या त्यांना नजर विज्ञानाच्या दृष्टीची
तेव्हाच त्यांचं **'नातं जडेल आकाशाशी'** आणि मातीशीही.
अपयशातून होतात **'अंधश्रद्धेचे बळी'**
म्हणून कडक नजर ठेवा त्यांच्या वाचनावर
त्यांना आवर्जून सांगा-
कथा-कादंबऱ्या नसतात केवळ मनोरंजनासाठी,
तर त्या असतात
जीवनातले संघर्ष समजून घेण्यासाठी,
माणसा-माणसातले संबंध उकलून दाखविण्यासाठी.
अशा कथा-कादंबऱ्या ते जेव्हा वाचतील
तेव्हा ते बाहेर पडतील आपल्या **'कोसला'** तून.
त्यांच्या **'मनात'**ला 'पारवा' गाऊ लागेल
तेव्हा त्यांचा **'प्रवासी पक्षी'**
स्वतःच्या आयुष्याची **'सनद'** जाहीर करेल
'नक्षत्रांचे देणं' दिल्यासारखी.
त्यांच्या मनातला **'भटका पक्षी'** बसू दे
पुस्तकांच्या ओळी-ओळींवर.
मग तेच **'अक्षर संगती'** त गात राहतील आयुष्यभर.

*'परि तैसे हे नोहोची देवा । देखिला अक्षरांचा मेळावा ।
आणि विस्मयाचिया जीवा । विस्मयो जाला !'*

पुस्तकं हे सर्व शिकवतील त्यांना
पण त्या आधी पुस्तकं न्या तुम्ही त्यांच्यापर्यंत
किंवा त्यांना पुस्तकांपर्यंत.
खरंच, शिकवा त्यांना पुस्तकांचं महत्त्व
खरंच सांगतो सर, ती फारच
वाचन-उत्सुक गोड मुलं आहेत.

डॉ. प्रदीप कर्णिक

माजी ग्रंथपाल, डी. जी. रुपारेल महाविद्यालय, मुंबई.

वाचनाचे फायदे

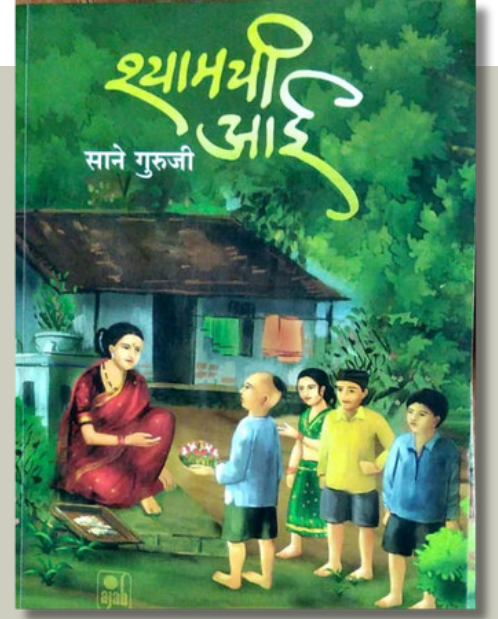
पुस्तक परीक्षण

श्यामची आई

लेखक: साने गुरुजी

आई... प्रेमाची, रागाची, मायेची, त्यागाची, हसण्याची अन् सोसण्याची एकमेव जागा. हक्काने कोणतीही गोष्ट आपण बोलू शकतो तिच्याशी. त्यामुळे आपल्या सगळ्यांचीच आईशी एक वेगळी नाळ जोडलेली असते. जगाला माहित होण्या आधी नऊ महिने आपली तिच्याशी ओळख होते... आपली इवली बाळमुठ हातात घेऊन आपल्यासाठी कितीतरी सहन करण्यासाठी आईच काळीज हवं. अशाच एका आई-मुलाच्या निर्मळ नात्याच हे पुस्तक. लहानपणात कठोर आणि प्रेमळ या दोन्ही पद्धतीने केलेल्या संस्कारांची ही एक छोटीशी गोष्ट आहे. यातील प्रत्येक पाठातून नक्कीच उत्तम बोध मिळतो. आणि तो बोध कसा द्या वा याचीही शिकवण अगदी सुंदर मांडली आहे.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 891.463 081 / SAN

साने गुरुजींनी जीं म्हटल्याप्रमाणे हे पुस्तक आईच्या प्रेममय थोर शिकवणुकीचे सरळ, साध्या व सुंदर संस्कृतीचे एक करुण व गोड कथात्मक चित्र आहे. हे पुस्तक पवित्र आहे जिव्हाव्याने ओतप्रोत आहे. आणि आचार्य अत्रे म्हणातात तसे हे पुस्तक म्हणजे महामंगल स्तोत्र आहे. याबद्दल जितकं लिहावं तितकं कमीच आहे. गुरुजींनी जीं तुळंगात लिहलेल्या या सर्वच रात्री तुम्हाला गहीवरून आणतील. यातील प्रत्येक रात्र नवीन बोध कसा देते यात एक वेगळीच गम्मत आहे. स्वतःच अस्तित्व निर्माण करण्यामधे सर्वांनाच याचा उपयोग होईल. मुकी फुले देवास ही आवडत नाहीत. पायस घाण लागू नये म्हणून जसा जपलास तसे मनास घाण लागू नये म्हणून जप सांगणारी आई लुगडे अंथरते तेंव्हा डोळ्यांत साठलेलं पाणी ओसांडून वाहते. पत्रावळ, भूतदया, अशा अनेक कथांनी हे पुस्तक वेलीप्रमाणे फुलले आहे. श्यामला पोहता यावे यासाठीचा आईचा आटापिटा, स्वाभिमान, मिंधेपणा यांची जवळून ओळख. बंधुप्रेमाची शिकवण चिंधीच्या गाण्यातून वाचताना अंगावर शहारे येतात. तर उदार पितृहृदय वाचताना प्रत्येक बापाने केलेल्या कष्टाचे चीज होते असे मी म्हणेन.

“घनदाट या रानात, धो धो स्वच्छ वाहे पाणी, माझ्या श्यामच्या जीवनी, देव राहो ॥”

यातील करुणा भाव मनाला सतत जाणीव देत राहतो. तर सांब शिवा पाऊस दे... बोलणाऱ्या इवल्याश्या ओठातून स्वतः कोणत्याही गोष्टीसाठी कसे झटावे, कसे आपल्या परीने मदत करावी हेच दिसून येते. या पुस्तकातील सगळच अगदी साफ, निरागस मनाने वाचावं अस आहे. सुखदुःखाच्या पलिकडे जाऊन, मातीशी एकरूप झालेल्या अनेक कथांची ही एक माळ आहे. जी तुम्हाला समृद्ध करेल. तुम्हाला देखिल हे पुस्तक वाचताना मनाचा एक कोपरा नक्की सापडेल.

समीक्षक : अक्षय सतीश गुधाटे

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-ai-marathi-book/>

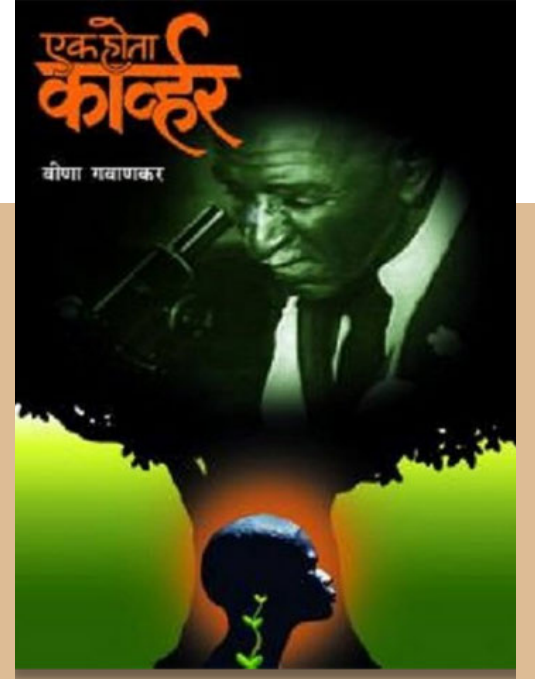
पुस्तक परीक्षण

एक हो ता कार्हर

लेखिका: वीणा गवाणकर

जगाच्या पाठीवर जगणाच्या प्रत्येकास जस हवं तस जगायला मिळत का?? आणि ज्यांना मिळतं, त्यांना त्याची किंमत आहे का? सर्वांच्या आयुष्यात काहीना काही विरोधाभास किंवा कमतरता ही असतेच. काही लोक म्हणतील यालाच तर आयुष्य म्हणतात ना?? हो अगदी खरंय... पण हेच जर मानवनिर्मित असेल तर? माणसानेच दुसऱ्या माणसास जखडून ठेवायचा प्रयत्न केला असेल तर? आपणच जर लोकांना कमी लेखत असेल तर? असे अनेक प्रश्न, विविध विचार आणि नवनवीन दृष्टिकनातून विचार करायला लावणारं हे पुस्तक एक आहे.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 925/ GAV

वीणा गवाणकर यांनी लिहिलेल्या “एक हो ता कार्हर” हे पुस्तक जगातील कटू सत्याची जाणिव म्हणा.. किंवा दर्शन म्हणा, देत राहते. लिखाण इतके उत्कृष्ट आहे आणि त्याने पुस्तकाचा मूळ गाभा अजून खुलवला आहे. लेखिका नक्कीच पुस्तकास न्याय मिळवून देते. एक अमेरिकी निग्रो माणूस, ज्याचा जन्म खर तर गुलाम बनून लोकांची सेवा करण्यासाठी झाला होता, त्याने स्वबळावर आपल्या जिज्ञासू वृत्तीने, चिकाटी दाखवून सगळ्यांना अवाक् करणाऱ्या काही गोष्टी कशा केल्या, याची कौतुकास्पद गोष्ट म्हणजे हे पुस्तक आहे. आणि फक्त एकच नाही तर सर्व क्षेत्रांत त्यांनी केलेल्या कामांची यादी आपल्याला निशब्द करून टाकते.

वर्णभेद हा त्या काळातील अमेरिकन लोकांमधील एक खूप मोठा आणि लाजिरवाणा प्रकार होता. कृष्णवर्णीय लोकांना तिथं खालचा दर्जा दिला जात असे, अशातच एका लहानशा मुलाचा, डोळे विस्फारून टाकणारा सौम्य लढा, आपल्या हृदयावर बराच खोल घाव करून जातो. नशिबात लिहिलेले सगळे बदलता येते, स्वतःचं जीवन हवं तसच जगू शकता येते याच एक उत्तम उदाहरण म्हणजे “जॉर्ज वॉशिंग्टन कार्हर” आणि त्यांच्या जीवनातील अनेक पैलूंच दर्शन लेखिकेने करून दिले आहे.

हे पुस्तक तुम्हाला जगायला शिकवेल, जीवन आत्मज्ञानानं सजवायला शिकवेल, हसत खेळत रंगवायला शिकवेल आणि त्याचा आनंद अगदी मोठ्या मनानं लुटायला तर शिकवेलच, पण त्याहूनही तो दुसऱ्यांच्या वाढ्यालाही यावा, यासाठी लढायला ही शिकवेल. हे पुस्तक समजाच्या विषमतावादी विचारांच्या गर्तेत एक मैलाचा दगड आहे. सर्वांनी नक्कीच वाचावं असं हे पुस्तक आहे. पुस्तकाच्या मागील मुद्दा मनात हुरहुर लावण्यात नक्कीच यशस्वी होतो असं म्हणावं लागेल.

अधिकाधिक उपभोगांच्या हव्यासमुळे, एका विचित्र वळणावर सारी मानवजात येऊन ठेपली आहे. आता आपल्या सर्वांपुढे केवळ दोनच पर्याय उरलेले आहेत. नैसर्गिक साधनसंपत्तीचा विनाश करणाऱ्या आजवरच्या या आत्मघातकी मार्गावर हताशपणे वाटचाल करायची किंवा मागे फिरून कव्हरिने दाखवलेल्या नैसर्गिक साधनसंपत्तीच्या संवर्धन-विकास-उपयोग-पुनर्भरण या शाश्वत कृषीसंस्कृतीचा स्वीकार करायचा. भावी पिढ्यांच्या सुख-समृद्धीचा पाया घालायचा असेल तर प्रत्येक सुजाण नागरिकाने वाचायलाच हवे असं पुस्तक.

समीक्षक : अक्षय सतीश गुधाटे

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-aa-marathi-book/>

पुस्तक परीक्षण

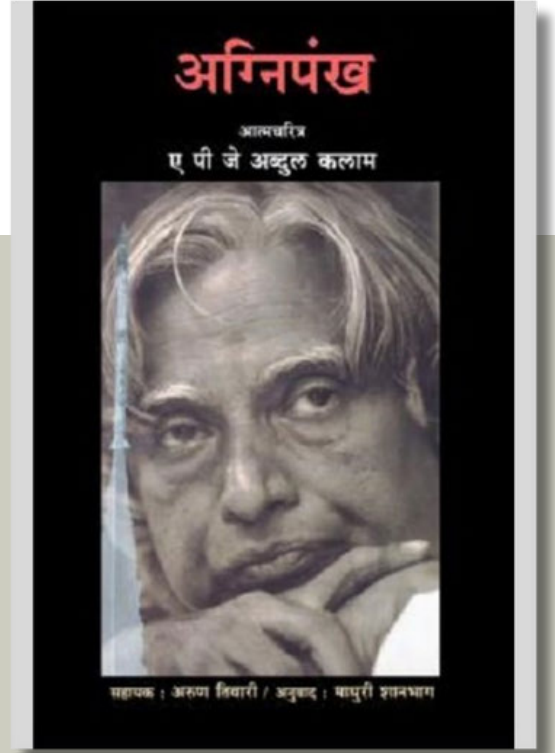
अग्निपंख

लेखक: डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम

अनुवाद: माधुरी शानभाग

"अग्निपंख हे पुस्तक डॉ. ए.पी.जे. अब्दुल कलाम यांच्यावर आधारित श्री अरुण तिवारी यांच्या "विंग्ज ऑफ फायर" या मूळ पुस्तकाचा मराठी अनुवाद आहे. माधुरी शानभाग यांनी याचा मराठी अनुवाद केलेला आहे. डॉ. कलाम यांनी त्यांचा जीवनप्रवास कथन करून वाचकाला स्वतःची आंतरिक आग आणि क्षमता ओळखण्यास उद्युक्त केले, कारण त्यांचा असा ठाम विश्वास होता की आपल्यापैकी प्रत्येकजण जगात मूर्त बदल घडवून आणण्याची ताकद आणि क्षमता घेऊन जन्माला आला आहे. स्वप्ने साध्य करण्यासाठी त्याने स्वतःला कशी प्रेरणा दिली आणि ते कसे पूर्ण करत गेले हे ह्या पुस्तकामध्ये छान टिपले आहे.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 925/ KAL/ SHA

डॉ. कलाम यांना नव्या तंत्रज्ञान भारताचे जनक म्हणायला हरकत नाही. कारण भारताला तंत्रज्ञानाच्या दृष्टीने समृद्ध करण्यात डॉ. कलाम यांचा सिंहाचा वाटा आहे. मानवी इतिहासाचा जर आपण नीट विचार केला तर मानवी इतिहासात माणूस हा प्रत्येक लढाईसाठी सिद्ध असतो. सुरुवातीच्या काळात मानवी टोळ्यांमध्ये अन्न आणि निवारा साठी युद्ध होत. मग पुढे धर्मविरुद्ध युद्ध सुरू झाले. आताचा काळ हा तंत्रज्ञानाचा आहे. प्रत्येक देश तंत्रज्ञानाच्या जोरावर एकमेकांवर वर्चस्व गाजू पाहतोय. मग सव्वाशे करोड लोकसंख्या असलेल्या देशाला स्वतःला सिद्ध करण्यासाठी तंत्र ज्ञान अतिशय गरजेचे होतं. हि सिद्धता करायची कला कलामांनी ठरवली. आणि आज भारत क्षेपणास्त्रामध्ये तोडीच तोड आहे. हि जिद्द आली कुठून, हि भावना येते कुठून, सर्वसामान्य भारतीय मुलासारखे वाढलेले, ज्यांना अन्न वस्त्र निवारा ची कमतरता नाहीये, पण त्याही पलीकडे लागतं ते प्रत्येकाला मिळत नाही. शिक्षणासाठी मैलामैल चालत जाणं हे डॉ. कलाम यांच्याही नशिबी आलं.

भेदभाव त्यांनीही सहन केला. अपेक्षा भंग त्यांच्याही झाल्या. पण ते ह्या सगळ्या पलीकडे होते. या आत्मचरित्रात एका बाजूला व्यक्तिगत आणि व्यवसायिक संघर्ष चित्र साकारलेलं आहे. पण त्याच सोबत अग्नी, आकाश, पृथ्वी, त्रिशूल, नाग अशी नावे घरोघरी पोहोचलेल्या क्षेपणास्त्रांची जडणघडण सुद्धा सांगितलेली आहे. या आत्मचरित्राच्या माध्यमातून कलामांच्या जीवनातील व्यक्तिगत ते गोष्टी करतात पण त्याच सोबत त्यां गोष्टींचा संदर्भ दिल्याने त्यांच्या व्यक्तित्वाबद्दल कल्पना येते. डॉ. कलाम हे आधुनिक भारतातील धर्मनिरपेक्षतेचे अग्रणी उदाहरण आहे. त्यांची ईश्वरी शक्तीवर निष्ठा होती. विज्ञाननिष्ठ असून सुद्धा त्यांचा अहंकार न बाळगता आपण निर्माण केलेली गोष्ट यात आपलं फारसे योगदान नसून ईश्वरी कृपेने झाली असे सांगून स्वतःवरील यशाचा भार कमी करणे त्यांनी केव्हाही पसंत केले. अशा प्रकारचा आदर्शवादी पुरुष इतिहासात क्वचितच आढळेल.

हे पुस्तक एका कष्टकरी कुटुंबात जन्मलेल्या एका सामान्य माणसाचा भारताचे राष्ट्रपती होण्यापर्यंतचा प्रवास आहे आणि हे आत्मचरित्र त्याच्या स्वतःच्या काळातील सर्वात प्रेरणादायी मानले जाते. या पुस्तकात एका दूरदर्शी नेत्याचा प्रवास वर्णन केला आहे ज्याची कृती त्याच्या शब्दांपेक्षा कितीतरी जास्त आहे.

पुस्तक परीक्षण

इकिगाई:

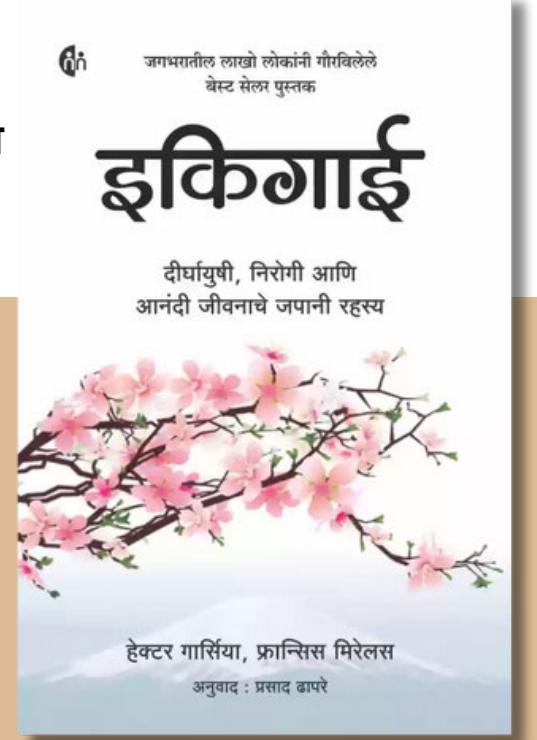
दीर्घायुषी, निरोगी आणि आनंदी जीवनाचे जपानी रहस्य

लेखक: हेक्टर गार्सिया, फ्रान्सिस मिरेलस

अनुवाद: प्रसाद ढापरे

"मधल्या काळात अचानक काही पुस्तकांची चर्चा जगभर झाली. त्यातलाच हे एक पुस्तक. बोलता बोलता या पुस्तकाने सगळीकडेच छाप उमटवली. पुस्तकात नेमकं काय आहे याचं सगळ्यांनाच एक कोड पडलं होत. अनेकांचं या पुस्तकाबद्दल दुमत आहे. मला वाटतं सगळ्यांनी हे आपापल्या परीने पहावं.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
158.1 / GAR/ MIR

इकिगाई (दीर्घायुषी, निरोगी आणि आनंदी जीवनाचे जपानी रहस्य) हे पुस्तक हेक्टर गार्सिया, फ्रान्सिस मिरेलस यांनी लिहिलेले असून या पुस्तकाचा मराठी अनुवाद प्रसाद ढापरे यांनी अतिशय सोप्या आणि सरळ भाषेत मराठी वाचकांसाठी उपलब्ध करून दिला आहे.

या पुस्तकात केवळ दीर्घ जीवन जगण्याचा हव्यास नाही तर अर्थपूर्ण जीवन! आनंदी जीवन! सुखी जीवन जगण्याची कला सांगितली आहे. प्रत्येकाने स्वतःचा इकिगाई शोधून जीवनात सतत कार्यरत राहिल तर आयुष्य जगताना एक वेगळाच आनंद प्राप्त होतो. जीवनाला एक वळण प्राप्त होते. म्हणजे त्यांनी निवडलेले काम तो तल्लीन होऊन पूर्ण करतो. इकिगाई म्हणजे नेमकं काय तर, 'इकिगाई' या जपानी शब्दाचा मूळ अर्थ "स्वतःच्या अस्तित्वा मागील कारण". इकिगाई म्हणजेच नेमक्या कोणत्या गोष्टीसाठी आपण जन्माला आलो आहोत हे शोधणे.

सामान्य लोक अयशस्वी असण्याचे सर्वात मोठे कारण हेच आहे की ते स्वतःला तसेच स्वतःच्या व्यक्तिमत्त्वाला चांगल्या प्रकारे ओळखत नाहीत. या पुस्तकाच्या मागचा हेतू हाच आहे की स्वतःचा इकिगाई कसा सापडू शकतो हे रहस्य हेक्टर गार्सिया आणि फ्रान्सिस मिरेलस यांनी जापनीज लोकांच्या मुलाखतीतून सामान्य जनतेस पोहोचवण्याचा अंतरभावाने प्रयत्न केला आहे. इकिगाई चे तत्व, वय न वाढण्याचे रहस्य, लोगो थेरेपी ते इकिगाई, प्रवाहाचा शोध, दीर्घायुषी मास्टर्स, जपानमधील शतायुषी लोकांची शिकवण, इकिगाई खाद्यसंस्कृती, दृढता आणि वाबी-साबी इत्यादी विभागात इकिगाईचे संपूर्ण रहस्य ते उलगडतात.

साहित्यिक भाषा, मोठेमोठे शब्द, अलंकार या पुस्तकात असं काहीही पाहायला व वाचायला मिळत नाही. परंतु एक प्रेरणादायी पुस्तक म्हणून जापनीज लोकांची संस्कृती, राहणीमान किंवा त्यांनी मुलाखतीत सांगितले जीवनाचे रहस्य चित्रित केले आहे. त्यामुळे पुस्तक सोपे व वाचनीय झाले आहे.

समीक्षक : कुमार विश्वजीत

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-ai-marathi-book/>

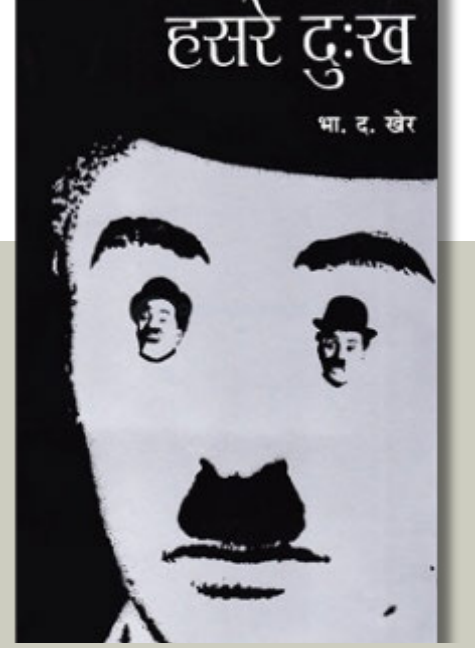
पुस्तक परीक्षण

हसरे दुःख

लेखक: भा. द. खेर

"हसरे दुःख एक महान मूक अभिनय सम्राटाच्या जीवनावरील कादंबरी वाचताना अनेक प्रसंग मनाला भावतील आणि वाचकांमध्ये एक वेगळी उमेद निर्माण होऊन परिस्थितीसमोर न झुकता अपार कष्ट करून जीवनाची उंची गाठण्यास मदत होईल म्हणून वाचकांनी चार्लीचॅप्लिनचे आत्मकथन एकदा जरूर वाचावे.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 791.430 92 /KHE

लोकांना नेहमी चार्लीचॅप्लिनच्या चेहऱ्यावरचे बालिशपण, निरागसता दिसते पण त्यामागचे दुःख कोणालाच दिसत नाही. पाच वर्षांच्या चार्लीने आईच्या गाण्याचा कार्यक्रम बंद पडू नये म्हणून रंगमंचावर प्रवेश केला तर तो कायमचाच. अतिशय हलाखीच्या परिस्थितीत, कष्टमय बालपण, गरिबीशी झुंज देता-देता आईला अधून मधून येणारा वेडाचा झटका, वयाने मोठा असलेला सावत्र भाऊ सिडने याच्या अतोनात प्रेमाच्या बळावर आणि परिस्थिती जरी वाईट असली तरी आईच्या सुसंस्कृत संस्कारामुळे चार्लीच्या अंधकारमय जीवनात सतत प्रकाश पडत राहिला. सतत होणाऱ्या या काळाच्या आघातामुळे, या दुःखमय प्रसंगातून, दारिद्र्यातून एक प्रगल्भ कलाकार आकार घेत होता आणि त्याच्या कलेला करुणेची झालर चढत होती.

प्रत्येकाच्या आयुष्यामध्ये कधी ना कधी भाग्याचा दिवस येतोच. तसा चार्लीच्याही आयुष्यात उगवला. एका पात्रासाठी त्याच्या दिग्दर्शकाने त्याला विनोदी पोषाख करायला सांगितला व तू विनोदी दिसायला पाहिजे असं बजावलं गेलं, तेव्हा त्याने वेशभूषेच्या खोलीत जाऊन मोठी ढगळ विजार अंगावर चढवली. बॅगी पॅन्टर तंग जॅकेट आणि तंग कटवे कोट, डोक्याच्या आकारापेक्षा छोटी डबी हॅट, हातामध्ये काठी, पायाच्या आकारापेक्षा मोठे शूज आणि या वेशभूषे सोबतच ती फेंगडी आगळीवेगळी चाल अशी संपूर्ण विनोदी व्यक्तिरेखा त्याने उभी केली. या विनोदी व्यक्तिरेखेने पुढे ट्रॅप म्हणून जगात प्रेक्षकांच्या मनात घर केले.

आश्चर्याची गोष्ट ही की हुकूमशहा हिटलर आणि चार्ली यांचा जन्म एकाच आठवड्यातला. एकाने लाखो माणसं युद्धाच्या दरीत लोटून अनेक संसार उद्ध्वस्त केली, तर दुसऱ्याने त्याच लोकांना हसवून जीवन जगण्यास प्रेरित केलं. चार्लीचा व्यक्तिगत संसार जरी सुकला तरी त्याचा कलेचा अलौकिक संसार मात्र फुलला होता, चार्ली यशाच्या सतत पायच्या चढत गेला म्हणून वैयक्तिक संसाराकडे संपूर्ण दुर्लक्ष झालं, पण उतरत्या वयात अखेर चॅप्लिनयांच्या चौथ्या पत्नी ऊना(वय 18) यांनी त्यांच्या संसाराची घडी नीट बसवली. पण कलेचे क्षेत्र हे अपूर्ण असतं. कितीही केलं तरी ते एक कलाकाराला कमीच वाटतं. त्यांना वृद्ध काळातही दोन विषयावरचे चित्रपट आवर्जून काढायचे होते (विषय: नेपोलियन आणि येशू ख्रिस्त), पण काळ पुढे चालत होता आणि त्यांची तब्येत साथ देत नव्हती. पण या माणसांनी एवढं ओझं असूनही मनमुराद हसाव कसं हे शिकवले.

समीक्षक : कुमार विश्वजीत

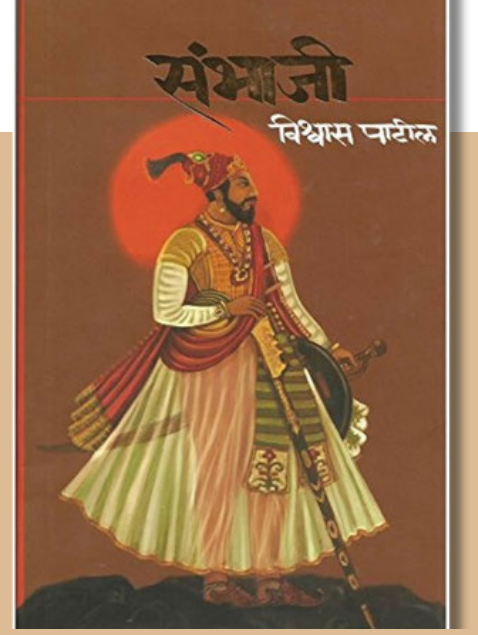
<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-aa-marathi-book/>

पुस्तक परीक्षण

संभाजी

लेखक: विश्वास पाटील

राजन तुम हो सांजे खूब लढे हो जंग । तव तूप तेज निहारके तख्त त्यजत औरंग ।।
कवीकलशांच्या या ओळींप्रमाणे ज्या मराठा राजाने गाझी औरंगझेबाला आपला किमांश उतरवायला लावला, आपला तख्त सोडायला भाग पाडला त्या महानायकाची शौर्यगाथा म्हणजे संभाजी! पुरंदरी शिवपोटी जन्म घेऊन अवघ्या काही काळातच मातृसुखाला पारखा झालेला शिवछावा, जन्मापासून संकटांवर मात करत आयुष्यातल्या सगळ्या लढाया जिंकणारा स्वराज्याच्या गादीचा दुसरा छत्रपती, थोरल्या महाराजांनंतर अंगावर आलेला गनीम व अंतर्गत माजलेल्या स्वार्थाच्या स्तोमाने पोखरलेल्या स्वराज्याला आपल्या असिमीत पराक्रमाने अन मुत्सद्दीपणाने सावरणारा राजा, मृत्यूलाही जिंकून घेतलेला महामृत्युंजयी धर्मवीर शंभुबाळाची गाथा म्हणजे, संभाजी !

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 891.463 /PAT

युवराज ते छत्रपती हा संभाजी राजांचा प्रवासच मुळात खडतर. प्रचंड आव्हाने, दुफळी यांचा सतत सामना करत हिंदवी स्वराज्याचा गाडा हाकण्यात ते यशस्वी झाले ते महाराजांनी व जिजाऊंनी पाजलेल्या बाळकडूच्या जोरावर! कोवळ्या वयात दिल्लीला जाऊन मयूर सिंहासनात बसलेल्या बादशहाला नजर भिडवणारा शंभुबाळ त्याच तडफेने मृत्यूच्या दारात देखील तसेच डोळे त्यावर वटारतो. जगाच्या पाठीवर कोणालाही लाभला नाही असा मृत्यू शंभुराजांना लाभला. तप्त सळ्यांनी डोळे काढले गेले, जिद्धा कापली गेली, बटाट्याच्या साली प्रमाणे कातडी सोलली गेली तरी तो नमला नाही. “असा एकही पुत्र आपल्या वाट्याला का आला नाही” हा प्रश्न खुद्द औरंगजेबाला अल्लाकडे करायला लावणारा युवराज स्वराज्याला लाभला हे या मातीचं भाग्यच! एकाच वेळी पाच पाच शत्रू अंगावर घेणारा, जंजिच्याला भगदाड पाडत सिद्धीला जेरीस आणणारा व प्रसंगी पोर्तुगीजांना आपल्या दहशहतीने राजधानीचे ठाणे हलवायला भाग पाडणारा संभाजी, त्यांच्या पाठीशी ठामपणे उभ्या राहणाऱ्या कुलमुखत्यार धर्मपत्नी येसूबाई, कट-कारस्थानांमधून त्यांना वाचवणारे निष्ठावंत हंबीरराव मोहिते, कवीकलशा आदी मंडळींची शौर्यगाथा लिहताना विश्वास पाटलांनी जी शब्दरूपी रंगाची उधळण संभाजी कादंबरीतून केली ती उल्लेखनीय आहे.

राजा संभाजी रंगेल होता की शत्रूच्या उरात धडकी भरवणारा होता, कवी मनाचा होता की मंत्र्यांना हत्तीच्या पायी देणारा निष्ठुर राजा होता, औरंगजेबाला एक इंचही जिंकून न देणारा मुत्सद्दी होता की बुद्धानपूर लुटून मुघली सल्तनत हादरवणारा चलाख शासक होता, अशा एक ना अनेक अनुत्तरित प्रश्नांची उत्तरे मिळवण्यासाठी संभाजी हा ग्रंथ एकदा वाचायला हवा.

विश्वास पाटलांनी राजांचा मृत्यू रेखाटताना केलेलं वर्णन वाचताना डोळ्यात पाणी तरळल्याशिवाय राहत नाही. जो मृत्यू वाचताना आपणास गहिवरून येतं तो मृत्यू शंभुराजांनी कसा भोगला असावा या विचारांनी मन सुन्न होतं. संभाजी या व्यक्तिमत्वाला न्याय देताना इतिहास कमी पडतो व तोच विश्वास पाटलांनी आपल्या शैलीत उत्तमरीत्या मांडल्यामुळे संभाजी ही कादंबरी साहित्यक्षेत्रात व वाचकांच्या मनात उजवी ठरते.

समीक्षक : गिरीश खराबे

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-aa-marathi-book/>

पुस्तक परीक्षण

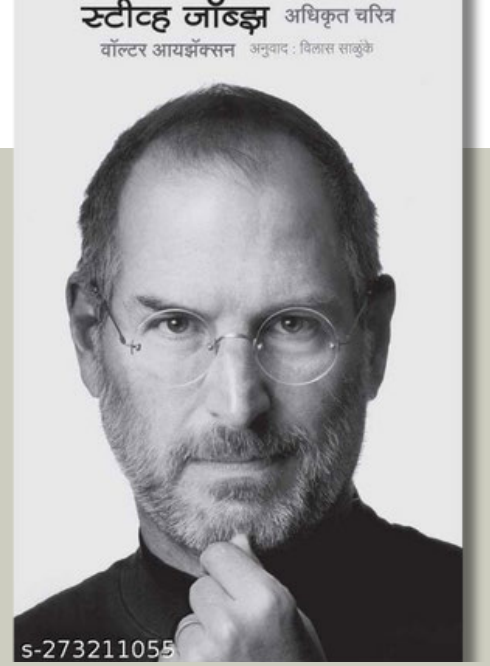
स्टीव्ह जॉब्स: अधिकृत चरित्र

लेखक: वॉलटर आयझॅक्सन

अनुवाद: विलास साळुंके

स्टीव्ह जॉब्स हा एकविश्वीय शतकातील तंत्रज्ञान क्षेत्रातील जादुगार. स्टीव्ह जॉब्सने जगाला मॅकिन्टॉश कॉम्प्युटर, आयपॉड, आयफोन, आयपॅड इत्यादी अचंबित करणारी उपकरणे दिली. करिअरच्या सुरुवातीला मिळालेलं अद्भुत यश आणि तिथीत स्वतःच्या कंपनीतून झालेली हकालपट्टी आणि परत एकदा अद्भुत यश असे टोकाचे दिवस त्याने पाहिले. कॅन्सर सारखा दुर्दैवी आजाराचे देखील न डगमगता या पट्ट्याने नवनवीन उपकरणे सादर करण्याचा सपाटाच लावला आणि एकविश्वीय शतकातील पाहिलं दशक त्याने स्वतःच्या नावे केलं.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 920.90055 JOB/ISA

या चरित्रात तंत्रज्ञान क्षेत्रातील अनेक संदर्भ आहेत, त्याचा अनुवाद देखील विलास साळुंके यांनी उत्तमरित्या हाताळला आहे. पुस्तकात असलेले स्टीव्ह जॉब्सची छायाचित्रेही अप्रतिम आहेत. या चरित्रात स्टीव्ह जॉब्सने त्याच्या मित्रासोबत अॅपल कंपनी कशी सुरु केली याची प्रेरणादायी कथा तर आहेच पण त्याबरोबर स्टीव्हच्या स्वभावाचे विविध पैलू लेखकाने जसेच्या तसे मांडले आहेत. स्टीव्ह जॉब्सचा बंडखोर स्वभाव नकळतच अॅपलच्या जनुकात कसा आला हे देखील आपल्याला समजतं. आपल्याकडे उपकरणांच्या डिझाईन बाबत जास्त उत्सुकता दिसून येत नाही पण स्टीव्हच डिझाईन बदल असलेलं प्रेम बघून नाक्कीच चकित व्हायला होते. त्याच्या डिझाईनच्या या वेडामुळेच अॅपलचे सर्व उपकरणे आणि सॉफ्टवेअर अति शय विचारपूर्वक बनवली जातात.

स्टीव्हची अशी ईच्छा होती की त्याला एक चिरंतन काळ टिकणारी कंपनी उभी करायची होती जिथे लोक तंत्रज्ञाच्या नवनवीन सीमा गाठतील आणि त्यात तो यशस्वी झाला असं म्हणायला काहीच हरकत नाही. स्टीव्ह जॉब्सच निधन 2011 साली झालं, त्यानंतरही अॅपल आपलं स्वतःच वेगळेपण जपून आहे आणि आजही तंत्रज्ञानक्षेत्रात क्रांती घडवून आणत आहे. आज आपण वापरत असलेले कॉम्प्युटर खरतर स्टीव्हच्या प्रयत्नांतून आलेले आहेत. सर्वसामान्यांसाठी बनवलेला पहिला कॉम्प्युटर मॅकिन्टॉश त्याने 1984 मध्ये बाजारात आणला. मॅकिन्टॉश घडवण्याची त्याची धडपड आणि टीमकडून काम करून घेण्याच्या पद्धती भन्नाट आहेत. हे पुस्तक वाचून मॅनॅजमेन्टचे धडे मिळतील, प्रेरणा मिळेल, आधुनिक व्यवसाय कसा करावा हे देखील कळेल. चरित्र जरी स्टीव्हच्या बालपणापासून पुढे पुढे सरकत असलं तरीही काही ठिकाणी लेखकाने भविष्यातील दुवे जोडले आहेत.

“भैरवी” या प्रकरणात स्टीव्हच मनोगत आहे. त्याच मनोगत म्हणजे तंत्रज्ञान आणि आध्यात्म या दोन्हीची सांगड घालून मानवी जीवन कसं सुखकर करता येईल याविषयीचे त्याचे विचार अफाट आहेत. कॉम्प्युटर /सॉफ्टवेअर किंवा इलेक्ट्रॉनिक क्षेत्रातील विद्यार्थ्यांनी हे चरित्र नक्कीच वाचलं पाहिजे.

समीक्षक : अआकाश जाधव

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-ai-marathi-book/>

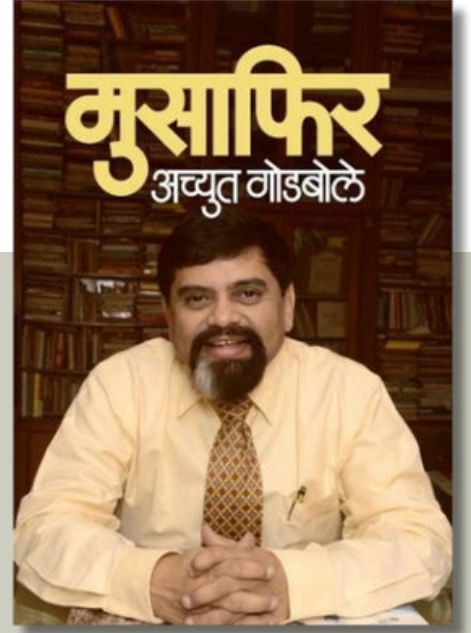
पुस्तक परीक्षण

मुसाफिर

लेखक: अच्युत गोडबोले

"धगधगत्या सूर्याने प्रकाश मिळतोच पण त्याच्या तेजाने अनेकांना त्रासही होतो... प्रकाश देण्यासाठी सूर्यच व्हावं असं जरूरी नाही... असच एक व्यक्तिमत्त्व ज्याने अगदी मवाळ पणती होऊन सर्वांना प्रकाश दिला... ज्योतीने ज्योत प्रज्वलित करत प्रकाश सर्वदूर पसरवला... आणि कोणत्याही जवळच्या व्यक्तीला त्याचा त्रासही झाला नाही. ती पणती म्हणजे अच्युत गोडबोले.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 928.5479 GOD

सोलापूरच्या एका छोट्याश्या गावात जन्मलेल्या या अवलियाची कहाणी म्हणजे मुसाफिर. हे पुस्तक वाचून माणूस जिद्दीने पेटला नाही तर नवलच. आयुष्यात आलेल्या सगळ्याच चांगल्या वाईट घटनांना उजाळा देत हे पुस्तक त्यांची एक जिद्दी, लढाऊ आणि शिकाऊ मनोवृत्तीची पोचपावती देते. लहानशा गावात वाढताना झालेले संस्कार, शिक्षणाचे विलक्षण वेड, स्वतःच्या अस्ति त्वाची धडपड तसेच समाजाशी जोडली गेलेली एक नाळ... त्यातून प्रत्येक कलेविषयी, भाषेविषयी, संगीता विषयीचा आदर व भान त्यांना सगळ्यांपा सून वेगळं बनवत. श्रीमंत बनवत व एक अवलिया कलाकाराची मोहर त्यांच्यावर आपोआपच उमटते. पुस्तकांप्रति प्रेम तसेच जीवनावर आणि मानवतेवर प्रेम त्यांची कहाणी अजूनच सुरेख बनवते. या पुस्तकात जगण्याकडे पाहण्याचा एक नवीन दृष्टिकोन पाहायला मिळेल, पुलंनी म्हटल्याप्रमाणे "प्रेमात पाप नाही" याची अनुभूती येईल. आणि सर्व क्षेत्रातील त्यांचे योगदान, त्यांचे काम समजून घेताना भरून पावेल. त्यांची ती अक्षय विविधता (infinite variety) नक्कीच प्रसन्न करेल. आव्हानांचे सुगंधी अत्तर लावून जगलेल्या माणसाने काही क्षण आपल्याला या पुस्तकाद्वारे दिले आणि तेही मराठी भाषेतून, हे आपल्या मराठी जनतेचे भाग्यच म्हणायला हवे.

अच्युत गोडबोले यांबद्दल बोलावे तितके कमीच... आणि यातच त्यांनी ऑटीझम असलेल्या अनेक मुलांसाठी केले काम आपण विसरू शकत नाही. त्यांनी त्यांचा संपूर्ण जीवनपट या पुस्तकात मांडला आहे, आणि तो त्याहूनही कितीतरी मोठा आहे. "तो जगदात्मा दशांगुळे उरला" त्याचप्रमाणे त्यांचं आयुष्य आपल्याला आजूनही नीट समजलेलं नाही असं सतत वाटतं राहतं. त्यांच्या या कामाबद्दल आपण फक्त त्यांचे आभार मानू शकतो आणि असेच अधिकाधिक अनुभव त्यांकडून मिळावेत अशी आशा बाळगू शकतो. त्यांचे हे पुस्तक मनात नक्कीच घर करून राहील.

समीक्षक : अक्षय सतीश गुधाटे

<https://www.insidemarathibooks.in/index.php/2020/01/04/review-shyamchi-ai-marathi-book/>

पुस्तक परीक्षण

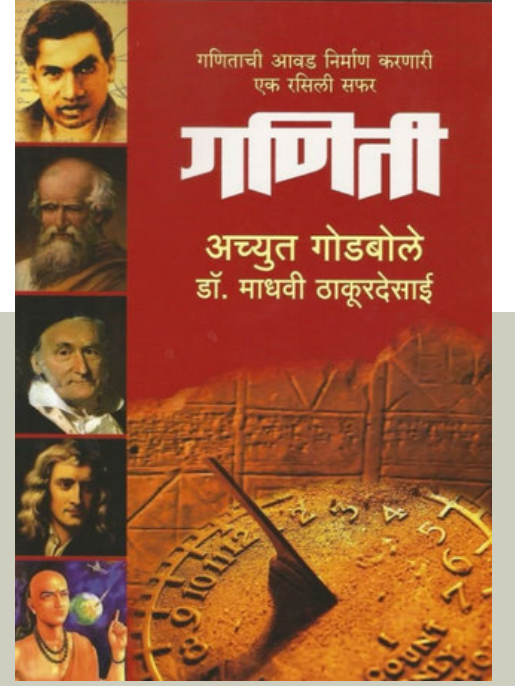
गणिती

लेखक: अच्युत गोडबोले

अनुवाद: माधवी ठाकूरदेसाई

"गणिताची भीती घालवून गणिताची आवड निर्माण करणारा, गणिताचा रंजक प्रवास अच्युत गोडबोले यांनी या पुस्तकातून मांडला आहे.

MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 891.463 051 GOD/ THA

गणित या विषयाची भीती घालवून त्याची गोडी वाढवणारं, गणिताची मूलतत्त्वं आणि इतिहास अत्यंत सोप्या आणि सुटसुटीत भाषेत समजावून सांगणारं हे पुस्तक आहे. हजारो वर्षांपूर्वी बॅबिलोनियन, इजिप्शियन, माया, इंडा, भारतीय, अरब, चिनी अशा संस्कृतीत गणिताचा उगम कसा झाला हे वाचायला मिळेल. त्याचबरोबर इथेच आर्यभट, ब्रह्मगुप्त, भास्कराचार्य, पायथॅगोरस, युक्लिड, आर्किमिडीज, न्यूटन, गाऊस, रीमान, रामानुजन यांच्यासारखे अनेक महान गणितज्ञही भेटतील. या सगळ्यांच्या भावविश्वाबद्दल, त्यांच्या संघर्षाबद्दल, त्यांच्यातल्या वादविवादांबद्दल, चढाओढीबद्दल, आशा- निराशेबद्दल हे पुस्तक एक अनोखं विश्व उभं करेल. एवढंच नाही तर अंकगणित, भूमिती, बीजगणित, कॅल्क्युलस, ग्राफ थिअरी, वर्क स्पेस, गेमथिअरी, टोपॉलॉजी, चौथी मिती, नॉन-युक्लिडियन जॉमेट्री, सेट थिअरी, ग्रुप थिअरी, मॅट्रिक्स, तर्कशास्त्र, संभाव्यताशास्त्र, संख्याशास्त्र, शून्य आणि अनंत अशा अनेक कल्पना सोप्या भाषेत हे पुस्तक समजावूनही सांगतं.

समीक्षा: मनोविकास प्रकाशन

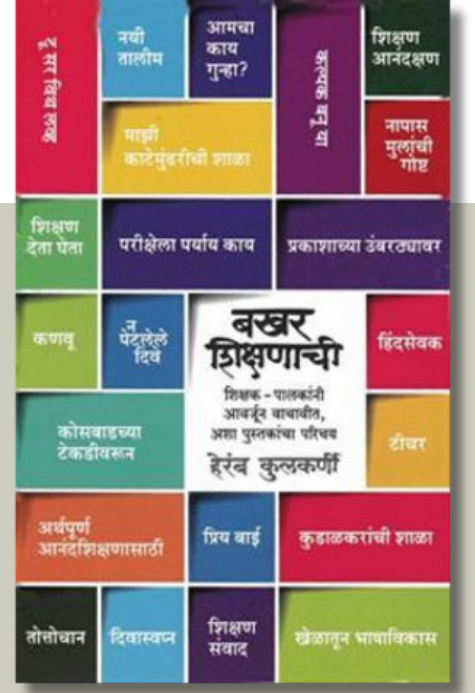
पुस्तक परीक्षण

बखर शिक्षणाची

लेखक: हेरंब कुलकर्णी

"एखाद्या धबधब्याला भेट देणे आणि प्रयोगशील पुस्तक वाचणे हे सारखेच असते. धबधब्याखाली उभे राहिल्यावर तुम्ही कितीही प्रयत्न केला, तरी कोरडे राहू शकत नाही. तसेच बखर शिक्षणाची या पुस्तकात परिचय करून दिलेली पुस्तकं वाचल्यावर तुम्ही कितीही पूर्वीसारखेच राहण्याचा प्रयत्न केला, तरी स्वतःचा बचाव करू शकत नाही. तुम्ही नकळत बदलत जाता. तो बदल अमूर्त असतो. तुम्ही माणूस म्हणून संवेदनशील, प्रेमळ आणि प्रयोगशील बनत जाता. म्हणून हे पुस्तक वाचायलाच हवीत.

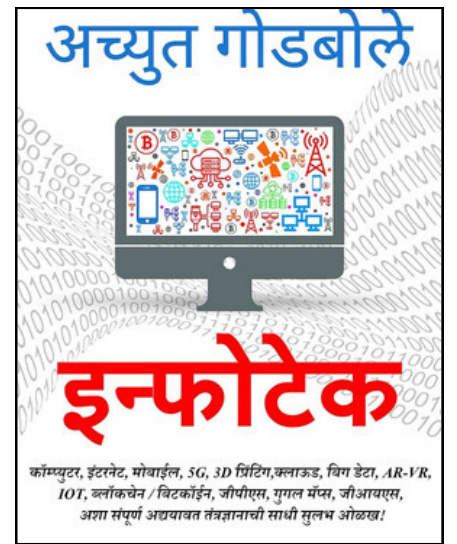
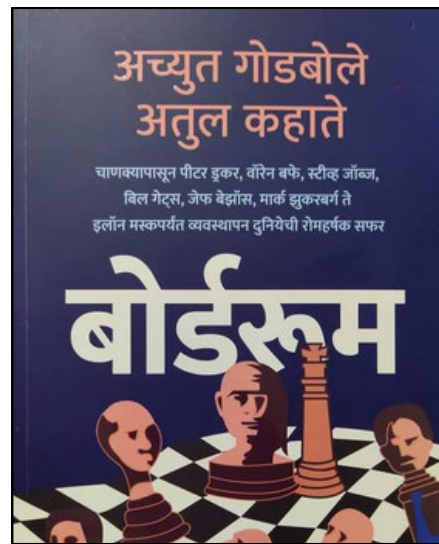
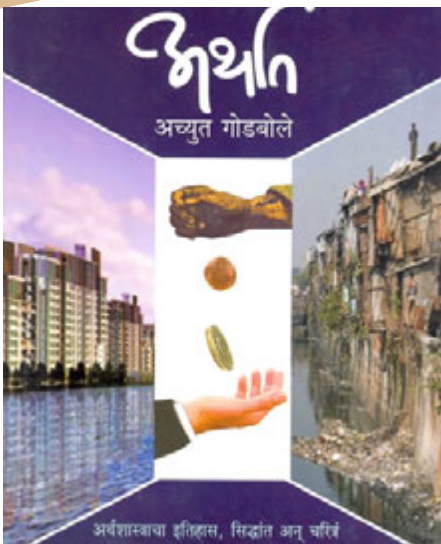
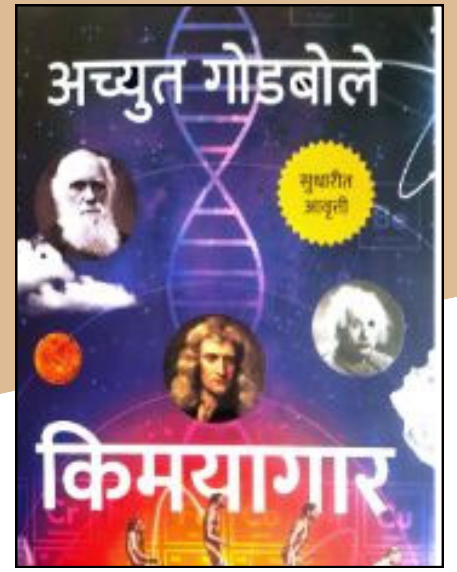
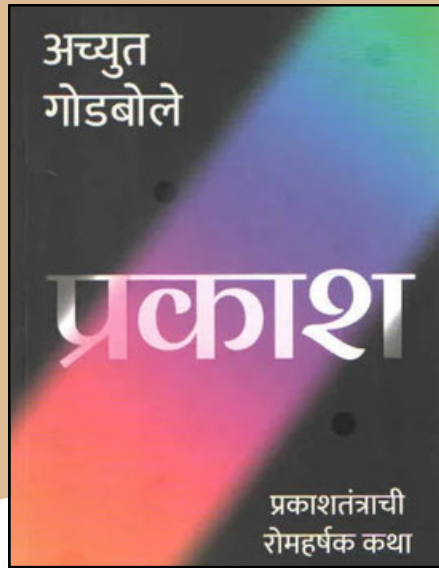
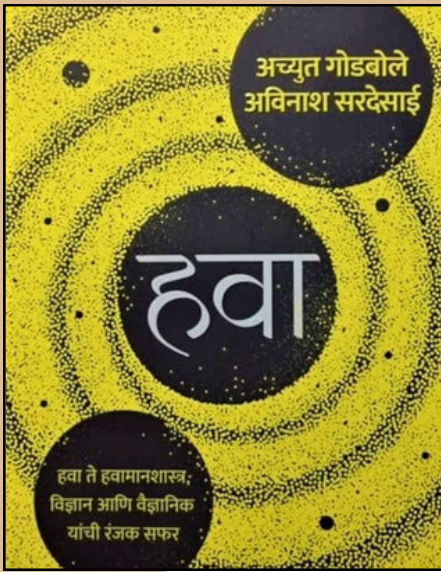
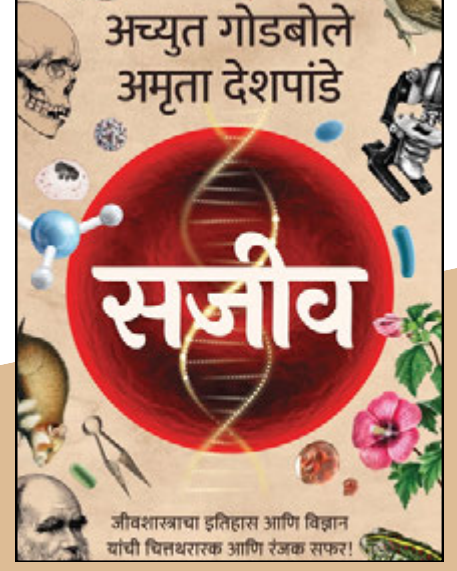
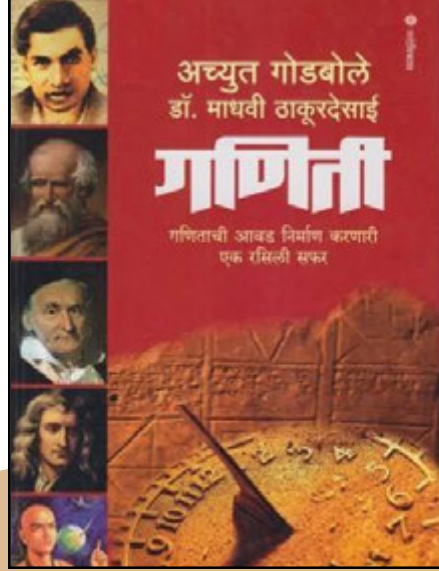
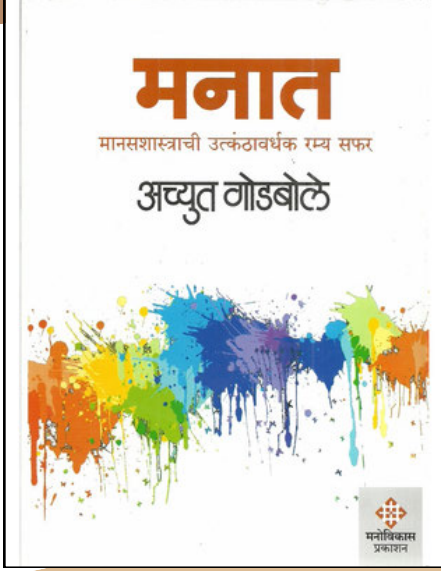
MITHIBAI COLLEGE JITENDRA LIBRARY
CALL NUMBER OF THIS BOOK
M 370/ KUL

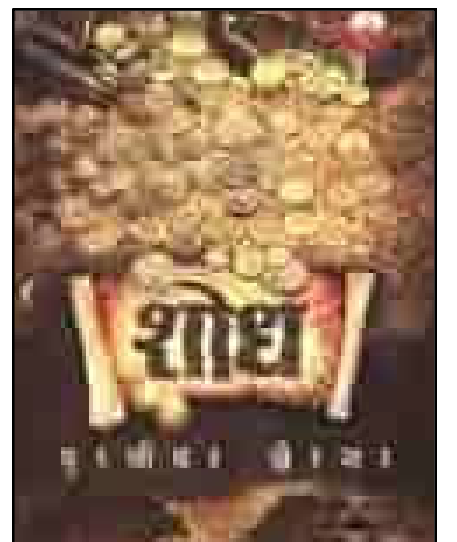
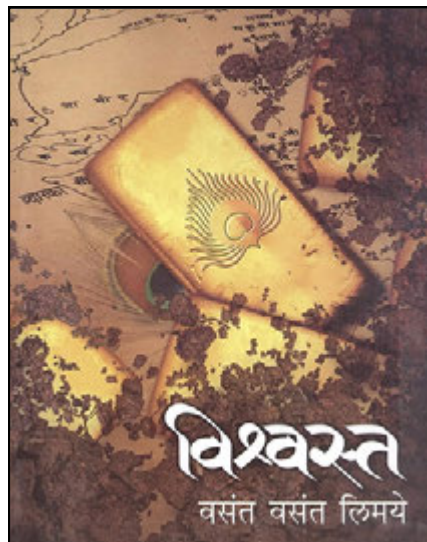
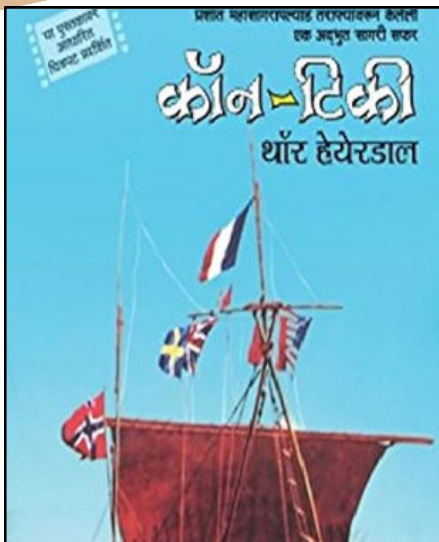
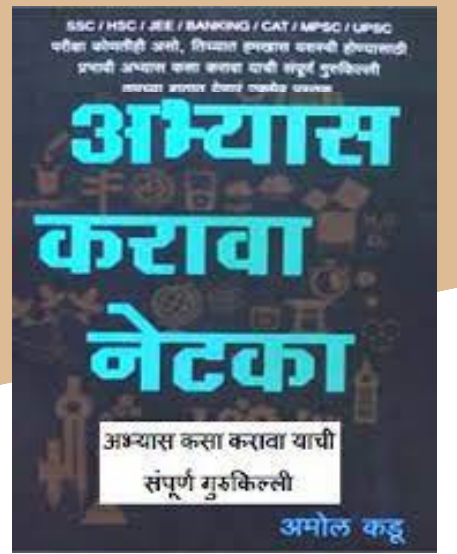
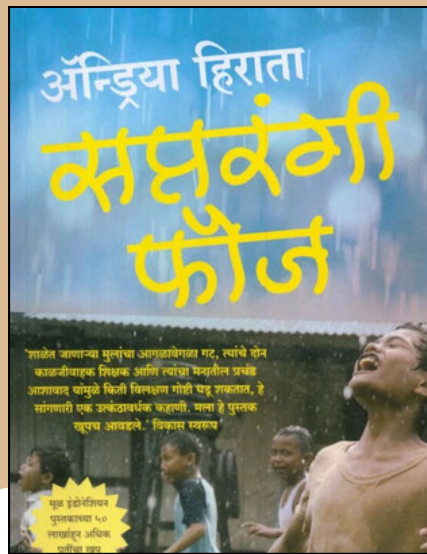
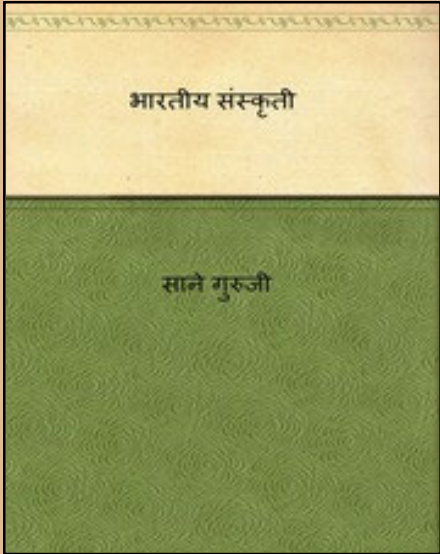
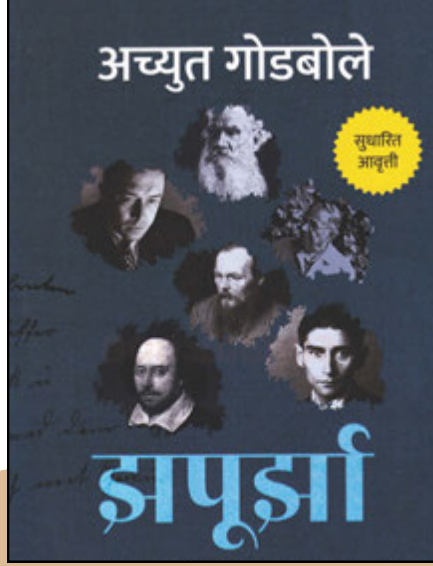
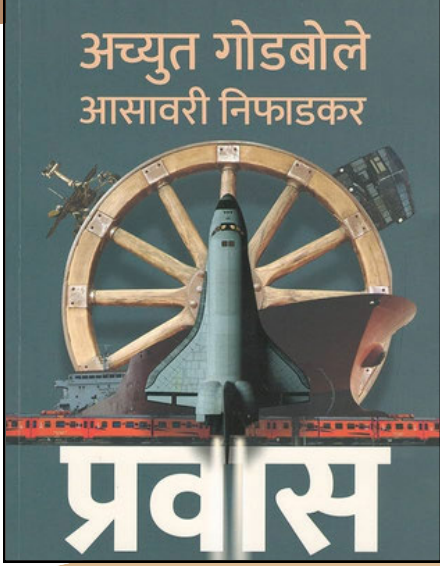
शिक्षण कशाला म्हणायचे, हेच माहीत नसल्याने पालक चुकीच्या कल्पनांचा आग्रह धरतात, मुलांवर चुकीचे संस्कार करतात. तेव्हा खरे शिक्षण म्हणजे नेमके काय, हे समजून घ्यायचे असेल तर बखर शिक्षणाची हे पुस्तक नक्कीच वाचायला हवे. पुस्तकाचे लेखन सहज आणि सोपे करताना लेखकाने काही गोष्टींचा त्यात समावेश केला आहे. जसे की, एक लहान मूल. आई त्याला नदीत आंघोळ घालताना ते तिच्या हातातून निसटले. मूल पाण्याच्या तळाशी गेले आणि पुन्हा वर आले. तळाशी गेले असताना त्याला एक रत्न दिसले. त्या रत्नाने त्याचे डोळे लकाकले. त्यानंतर जेव्हा केव्हा ते मूल एकटे असायचे, तेव्हा ते रत्न त्याच्या नजरेपुढे यायचे आणि मूल अस्वस्थ व्हायचे. मूल मोठे होत होते, पण ते रत्न काही त्याला स्वस्थ बसू देत नव्हते. एक दिवस रात्री ते घर सोडून निघाले रात्रीच्या अंधारात ते एका कोरड्या विहिरीत पडले. त्या विहिरीत एक गुहा होती. मूल गुहेत शिरले, तर एक साधू तिथे बसलेला. साधूच्या हातात तेच रत्न होते, ज्या रत्नाने त्या मुलाला आतापर्यंत अस्वस्थ केलेले होते. साधू मुलाला म्हणाला, "ये, बाळ, ये. मी तुझीच वाट बघत होतो. ज्या क्षणी लहानपणी तुझे डोळे या रत्नाने लकाकले, त्याच क्षणी तुझा माझ्याकडे येण्याचा प्रवास सुरू झाला होता."

एखादे शिक्षणविषयक पुस्तक वाचणे म्हणजे या रूपककथेतला तो डोळे लकाकण्याचा क्षण असतो. त्यानंतर खरा शिक्षक बनण्याकडे, खरा पालक बनण्याकडे प्रवास सुरू होतो. हा डोळे लकाकण्याचा क्षण हे पुस्तक भेटवेल आणि रत्नशोधाच्या त्या प्रवासाची सुरुवात करील, अशी आशा वाटते. पुस्तकांचा परिचय देणारे हे पुस्तक शिक्षणविषय विचारांमध्ये आमूलाग्र बदल घडवणारे आहे.

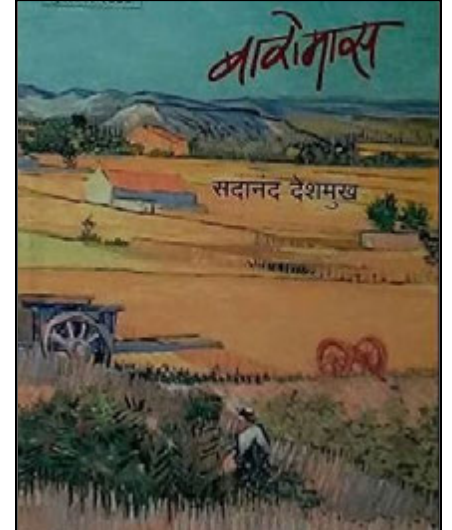
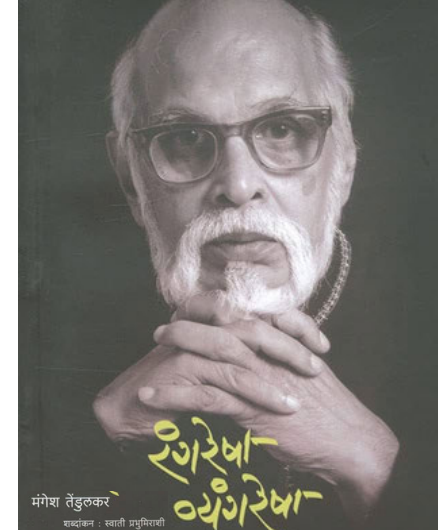
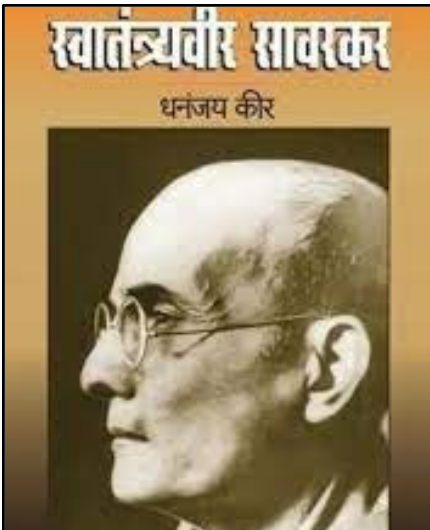
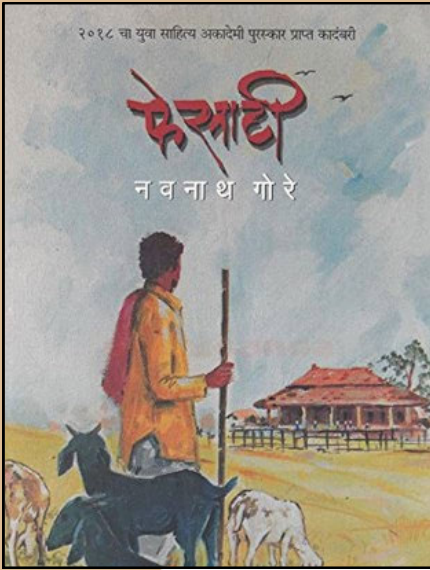
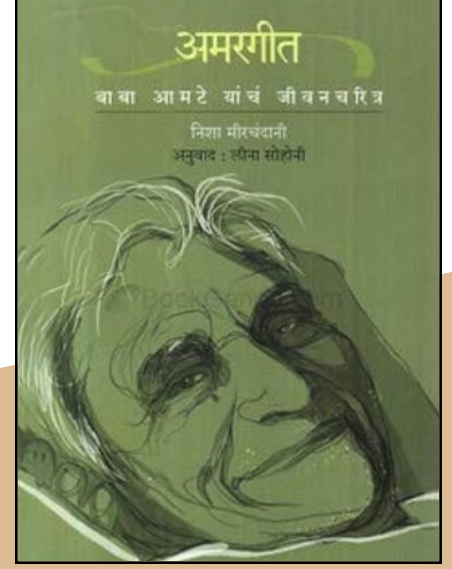
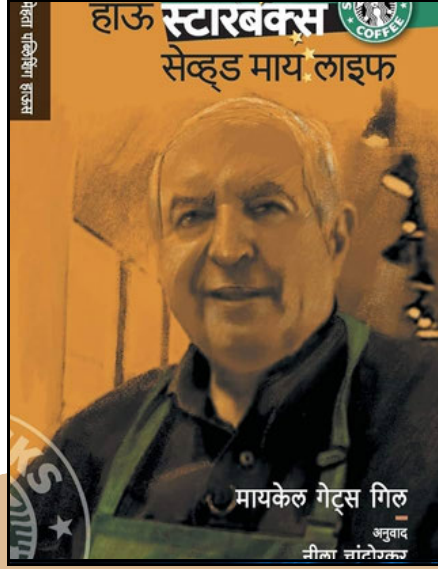
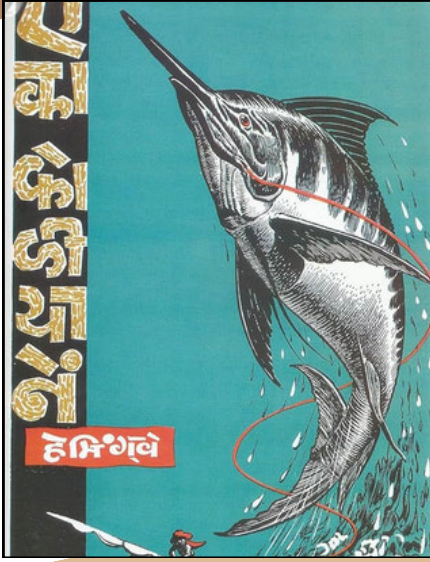
NEW ARRIVALS

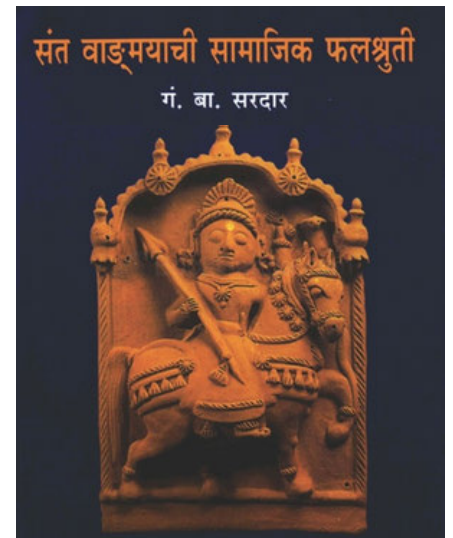
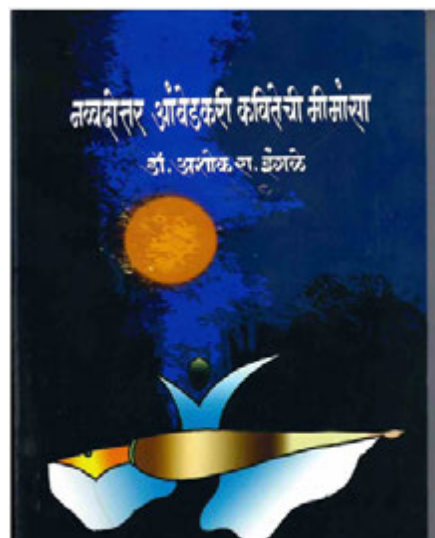
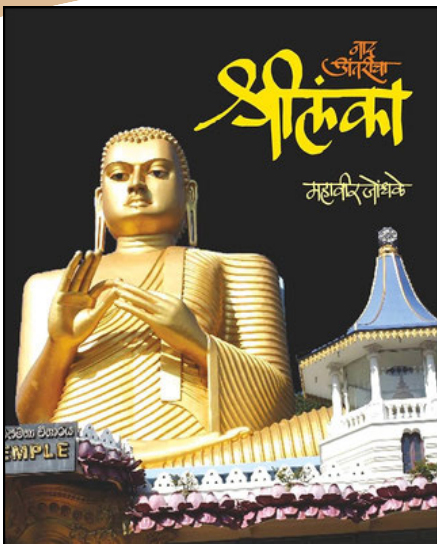
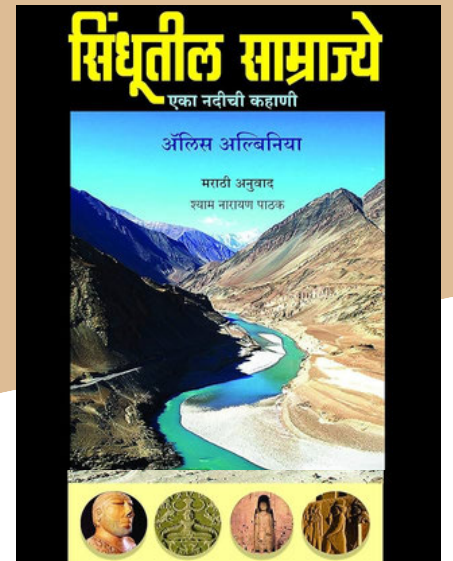
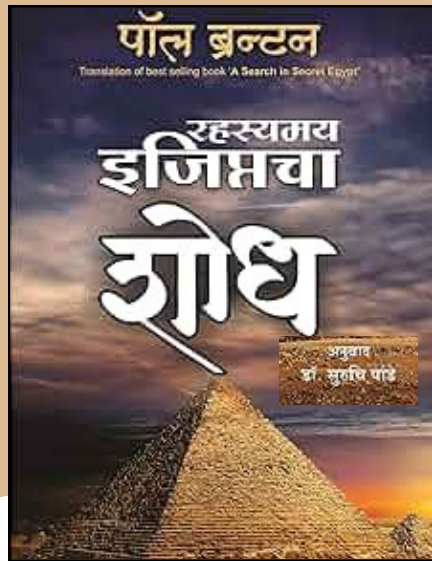
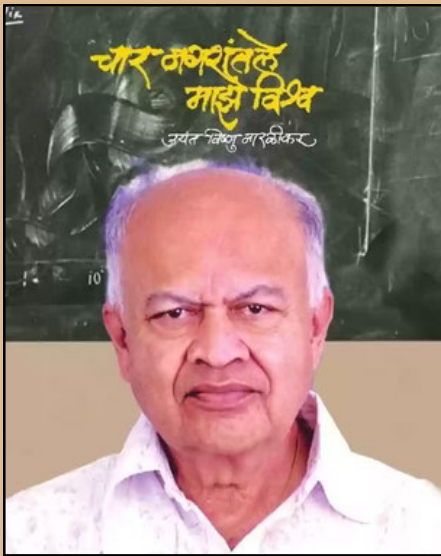
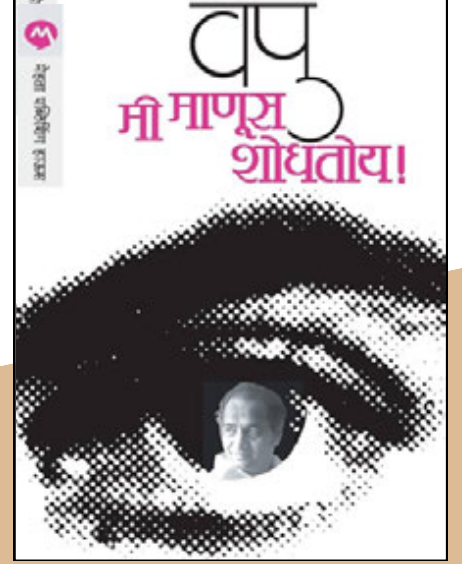
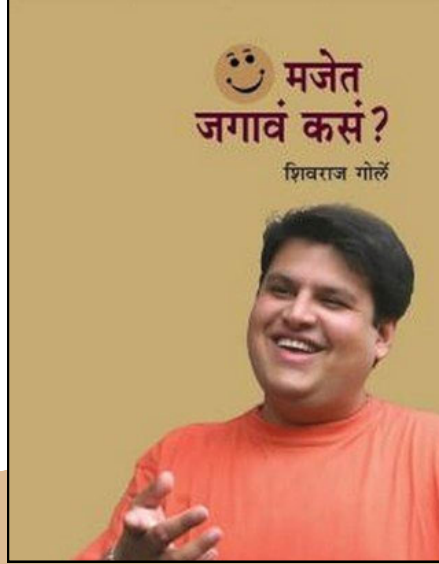
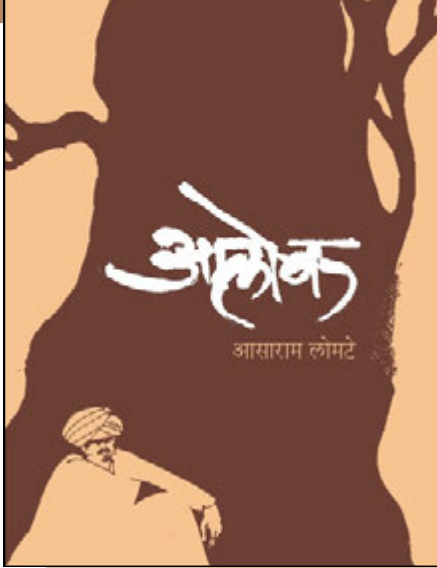
NEW ARRIVALS

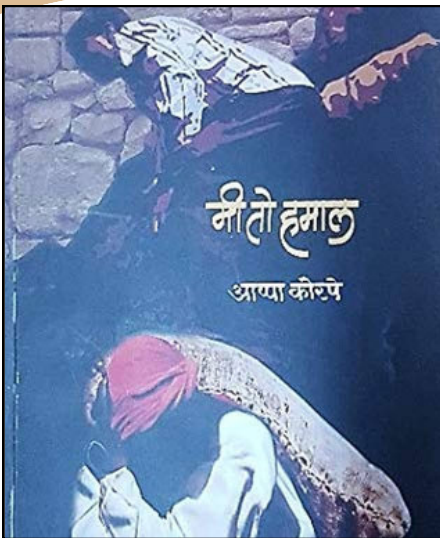
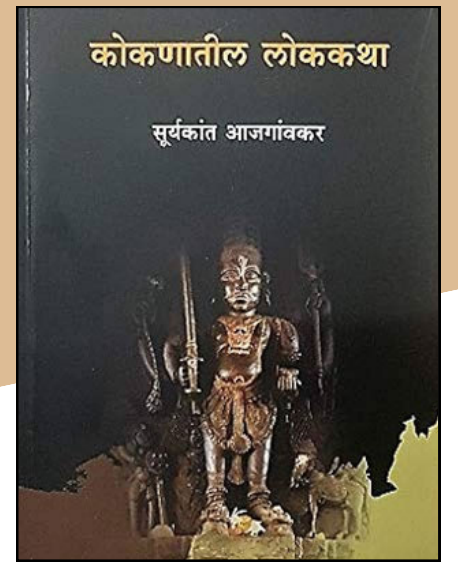
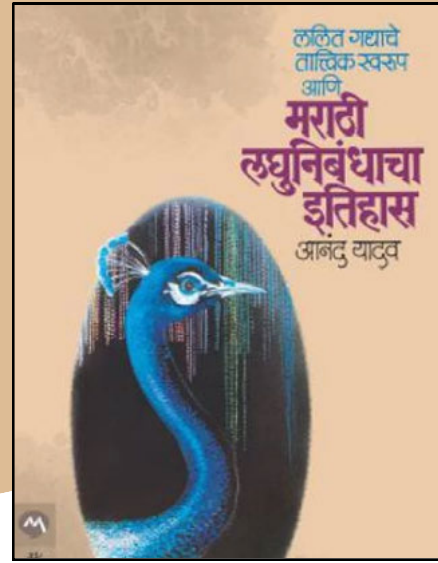
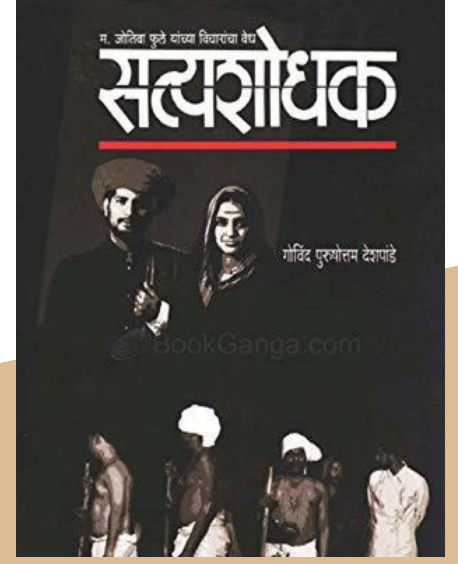
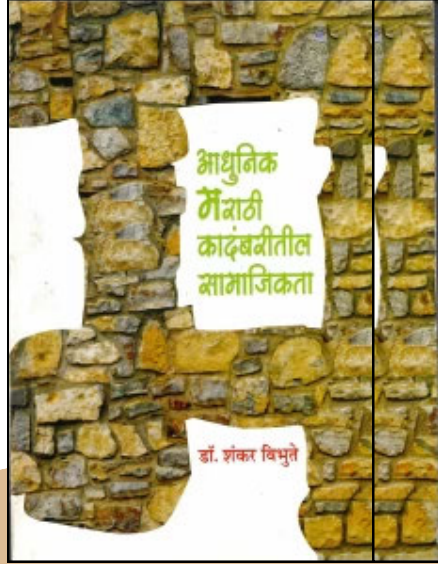
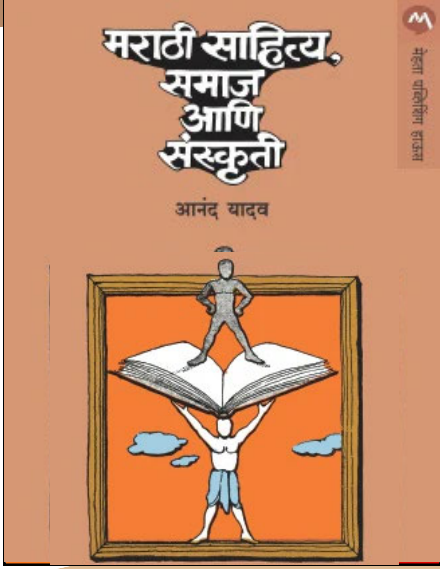
NEW ARRIVALS

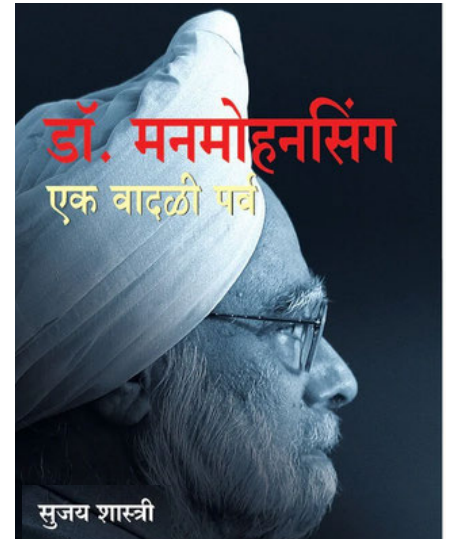
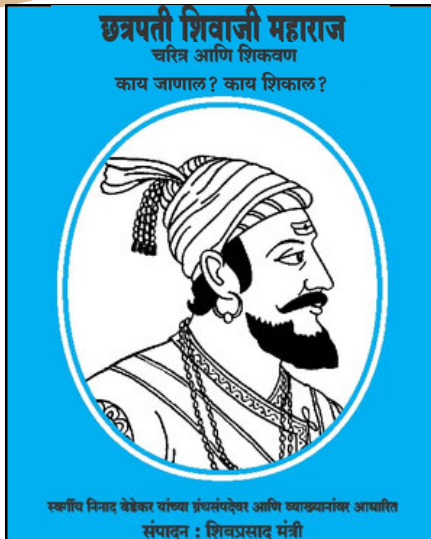
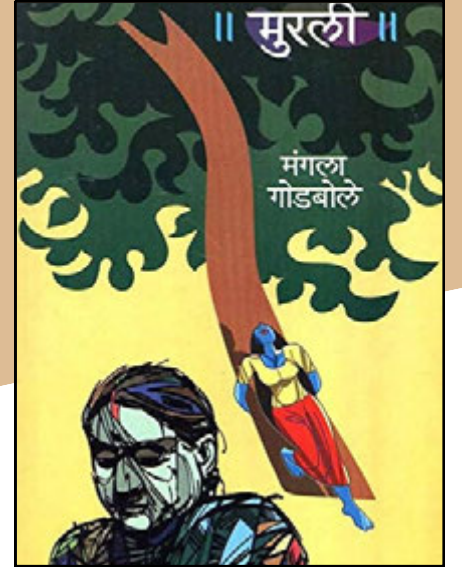
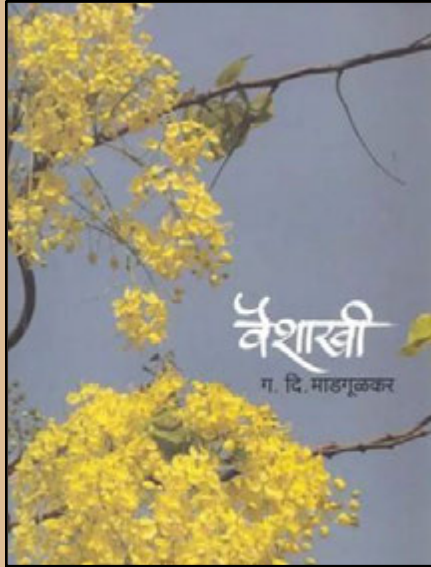
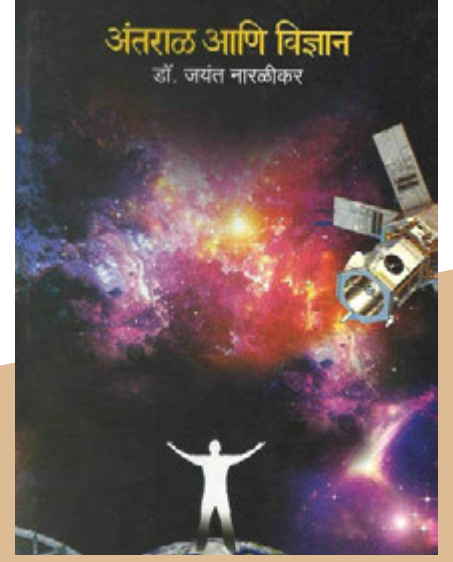
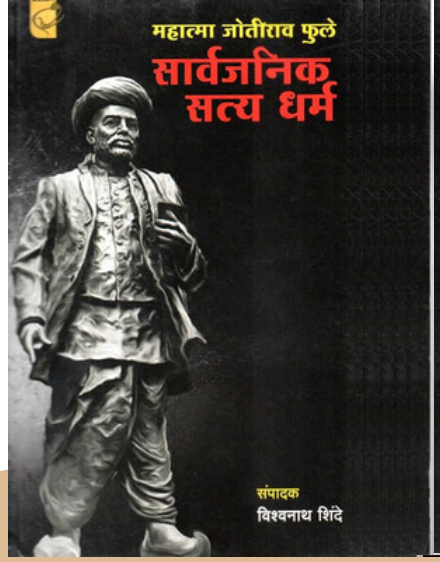
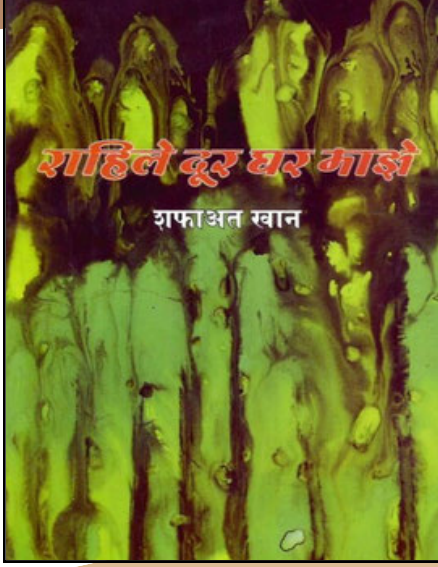
NEW ARRIVALS

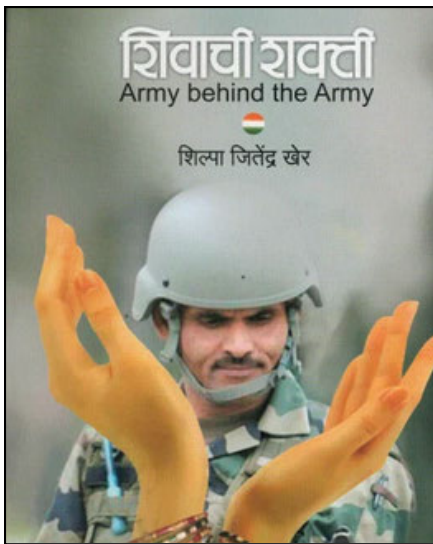
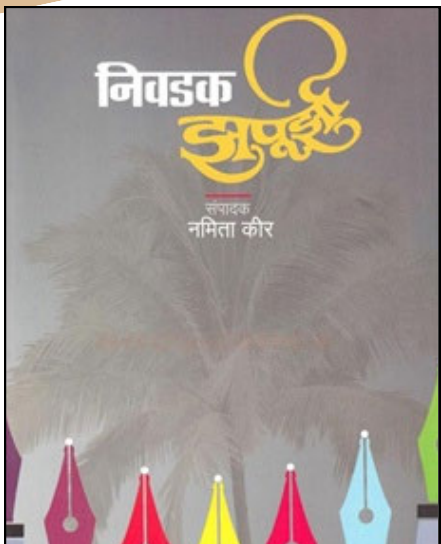
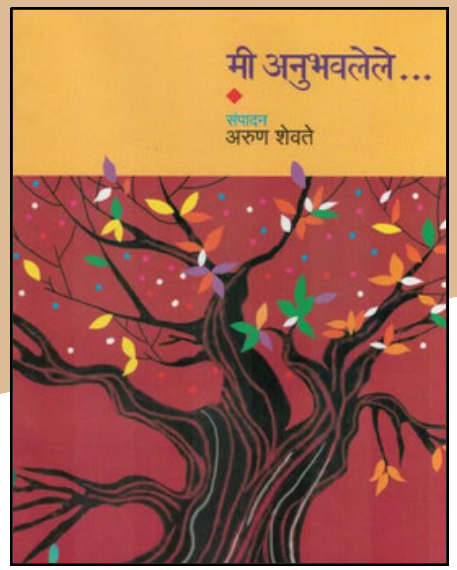
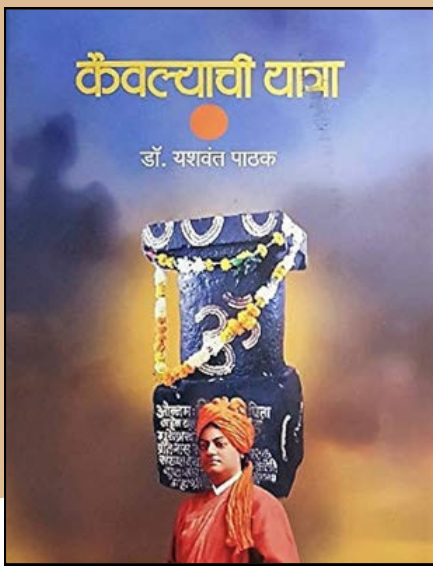
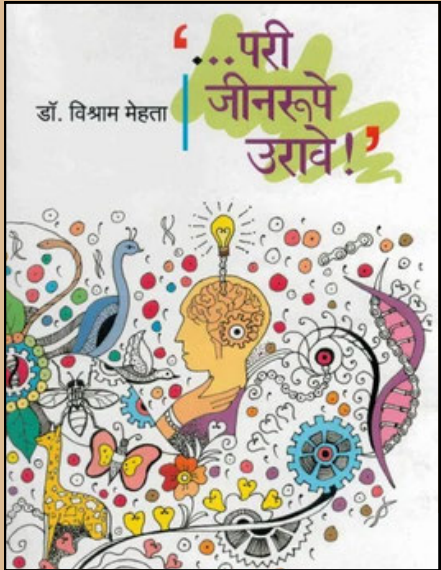
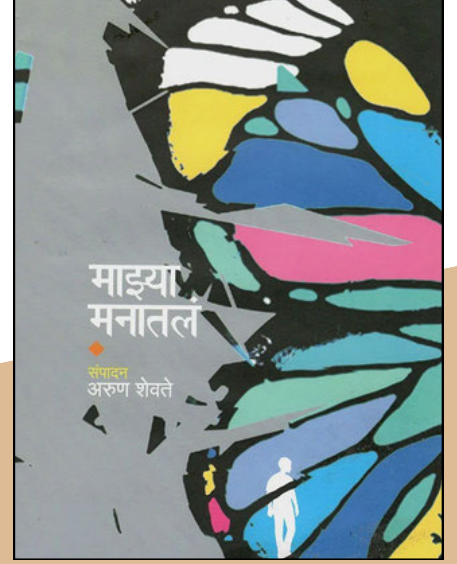
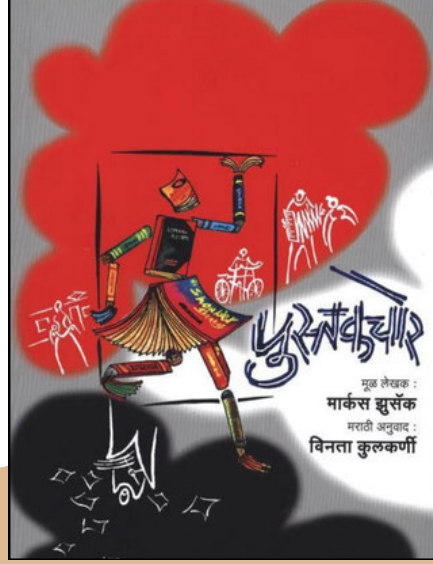
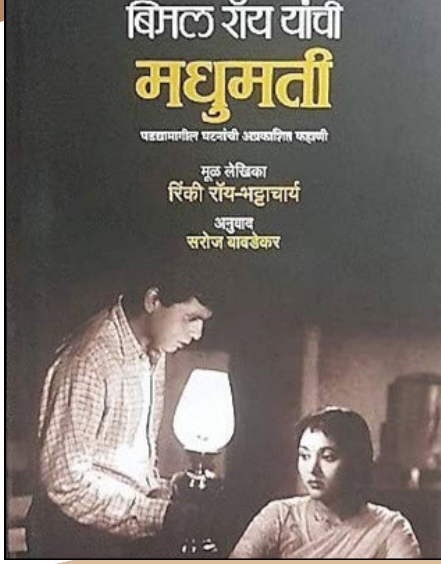
NEW ARRIVALS

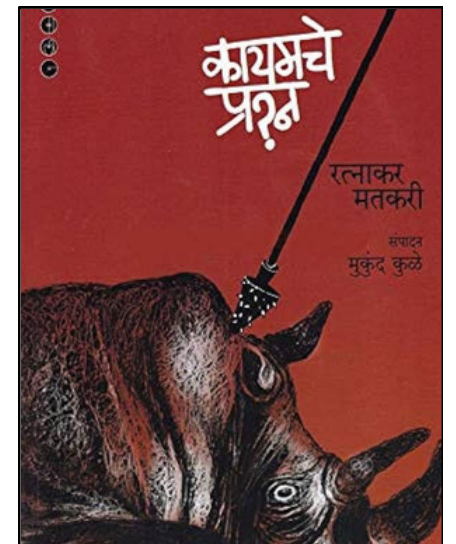
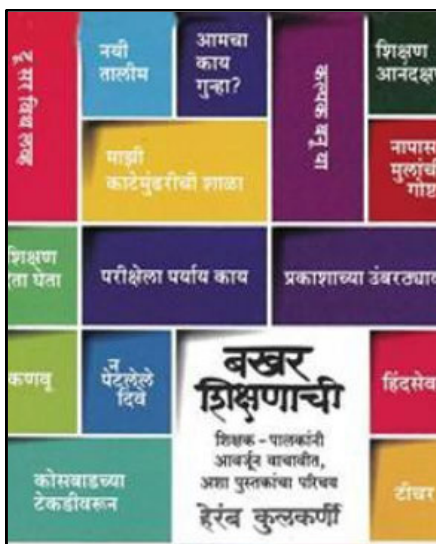
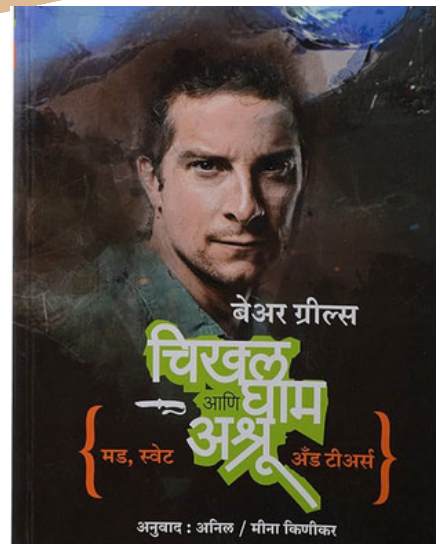
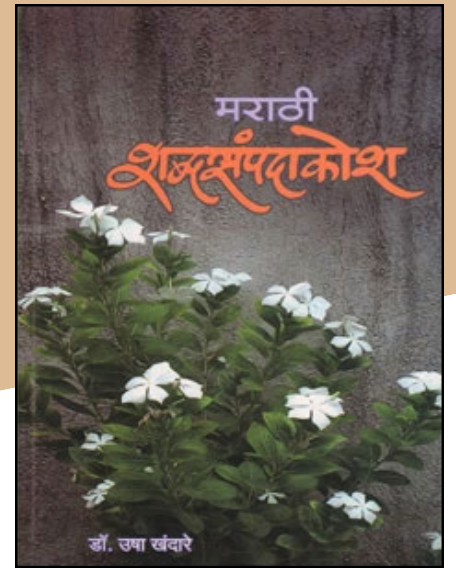
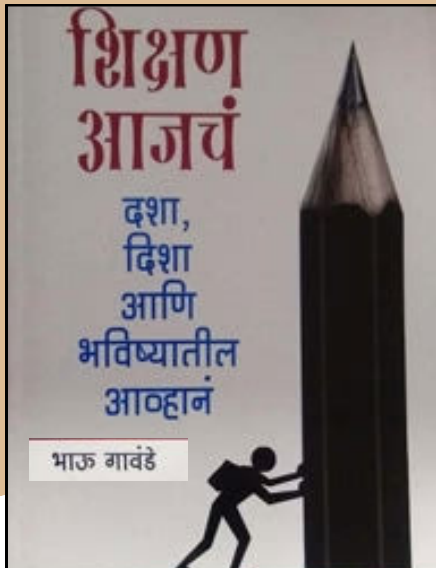
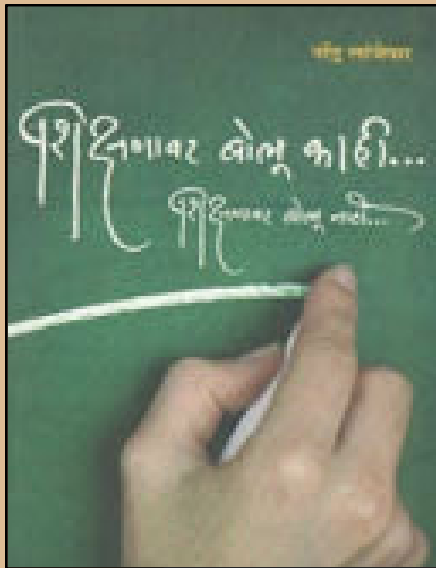
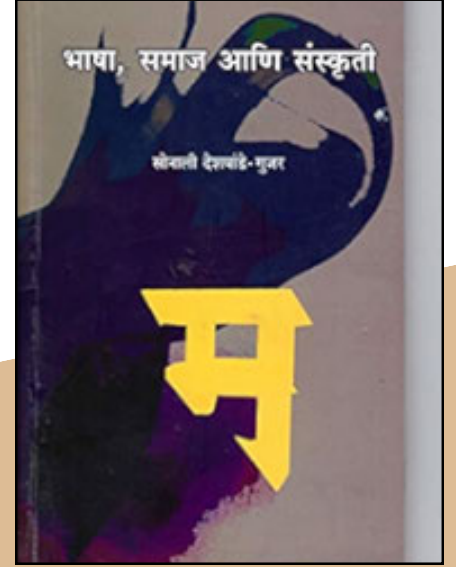
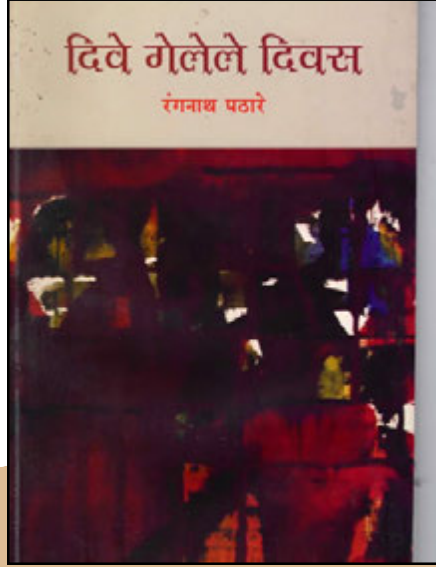
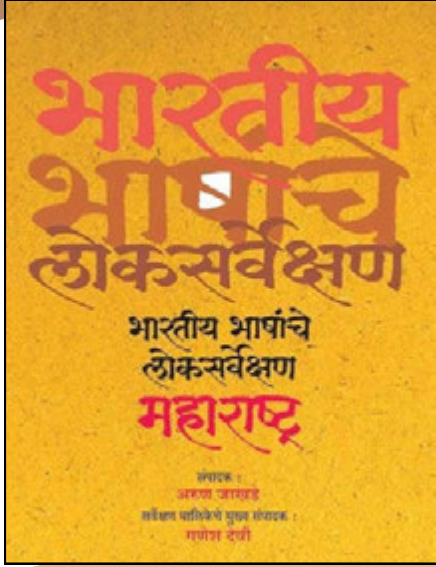
NEW ARRIVALS

NEW ARRIVALS

NEW ARRIVALS

पुस्तक प्रेमी मनुष्य अत्यंत श्रीमंत आणि सुखी असतो.

पुस्तके ही काळाच्या विशाल सागरातून आपणास घेऊन जाणारी जहाजे होत .

facebook
Join us on Facebook

YouTube

Instagram
Follow us

Outlook
archana.garate@mithibai.ac.in